2024/1287

2024.5.14.

A BIZOTTSÁG (EU) 2024/1287 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2024. május 13.)

az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezek behozatalára az (EU) 2021/1930 végrehajtási rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Törökországban és Kazahsztánban feladott, akár Törökországból és Kazahsztánból származóként, akár nem ilyenként bejelentett nyírfa rétegelt lemezek behozatalára történő kiterjesztéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 13. cikkére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Meglévő intézkedések

(1) 2021 novemberében az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) az (EU) 2021/1930 végrehajtási rendelettel ([2]) végleges dömpingellenes vámot vetett ki az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezek behozatalára (a továbbiakban: eredeti rendelet). Az intézkedések 14,4 % és 15,8 % közötti értékvám, a nem együttműködő orosz vállalatok esetében pedig 15,8 %-os maradékvám formáját öltötték. Az e vámok kivetését megalapozó vizsgálat (a továbbiakban: az eredeti vizsgálat) 2020 októberében ([3]) indult.

1.2. Kérelem

(2) Az Európai Bizottsághoz (a továbbiakban: Bizottság) az alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése és 14. cikkének (5) bekezdése alapján kérelmet nyújtottak be, hogy vizsgálja ki az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezek behozatalára vonatkozóan bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek a Törökországban és Kazahsztánban feladott nyírfa rétegelt lemezek – függetlenül attól, hogy azokat Törökországból és Kazahsztánból származóként jelentették-e be, vagy sem – behozatala általi esetleges kijátszását, valamint vezessen be nyilvántartásbavételi kötelezettséget e behozatalokra (a továbbiakban: kérelem).

(3) A kérelmet a Woodstock Consortium (a továbbiakban: kérelmező) 2023. július 10-én nyújtotta be.

(4) A kérelem elegendő bizonyítékot tartalmazott arra, hogy az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezre vonatkozó intézkedések bevezetését követően megváltozott a kereskedelem szerkezete az Oroszországból, Törökországból és Kazahsztánból az Unióba irányuló kivitel vonatkozásában. A körülmények arra utaltak, hogy ez a változás a nyírfa rétegelt lemez Törökországon és Kazahsztánon keresztül az Unióba történő szállításából ered, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka nem volt.

(5) Ezenkívül a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a fentiekben ismertetett gyakorlat aláásta a hatályos dömpingellenes intézkedések javító hatását a mennyiség és az árak tekintetében. A nyírfa rétegelt lemez jelentős mennyiségű behozatala érkezett az uniós piacra. Elegendő bizonyíték állt rendelkezésre továbbá arra vonatkozóan is, hogy a nyírfa rétegelt lemez behozatala kárt okozó árakon történt. Végezetül elegendő bizonyíték állt rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a Törökországban és Kazahsztánban feladott nyírfa rétegelt lemez ára a nyírfa rétegelt lemezre megállapított rendes értékhez képest dömpingárnak minősül.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

([2]) A Bizottság (EU) 2021/1930 végrehajtási rendelete (2021. november 8.) az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 394., 2021.11.9., 7. o.).

([3]) Értesítés az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 342., 2020.10.14., 2. o.).

1.3. **Az érintett termék és a vizsgált termék**

(6) Az esetleges kijátszás által érintett termék az eredeti rendelet hatálybalépésekor az ex 4412 33 00 KN-kód (TARIC-kód: 4412330010) alá besorolt, Oroszországból származó, kizárólag egyenként legfeljebb 6 mm vastagságú furnérlapokból álló rétegelt lemez, amelynek – a 4412 33 alszám alá tartozó – külső rétegei közül legalább az egyik nyírfából készül, bevonattal vagy anélkül. Az intézkedések jelenleg erre a termékre alkalmazandók.

(7) A vizsgált termék megegyezik az előző preambulumbekezdésben meghatározottal, amely jelenleg a 4412 33 10 KN-kód alá tartozik ([4]), de Törökországban és Kazahsztánban adták fel, függetlenül attól, hogy azt Törökországból és Kazahsztánból származóként jelentették-e be (TARIC-kódok: 4412331010 és 4412331020) (a továbbiakban: vizsgált termék).

(8) A vizsgálat keretében megállapítást nyert, hogy az Oroszországból exportált nyírfa rétegelt lemezek, valamint a Kazahsztánban és a Törökországban feladott, akár Kazahsztánból vagy Törökországból, akár nem onnan származó nyírfa rétegelt lemezek alapvető fizikai és kémiai tulajdonságai, valamint felhasználási területei megegyeznek, ennélfogva az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló termékeknek tekintendők.

1.4. **Az eljárás megindítása**

(9) Minthogy a tagállamok tájékoztatását követően megállapítást nyert, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerinti vizsgálat megindításához, a Bizottság a 2023. augusztus 21-i (EU) 2023/1649 végrehajtási rendelettel ([5]) (a továbbiakban: a vizsgálatot megindító rendelet) vizsgálatot indított, és nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be a Kazahsztánban és Törökországban feladott, akár Kazahsztánból és Törökországból származóként, akár nem ilyenként bejelentett nyírfa rétegelt lemez behozatalára vonatkozóan.

1.5. **Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételek**

(10) Az eljárás megindítását követően a kazah hatóságok jegyzéket nyújtották be a nyírfa rétegelt lemezt gyártó vállalatokról, és kérték, hogy e vállalatok mentesüljenek az intézkedések hatálya alól, mivel Kazahsztánban előállított nyírfa rétegelt lemezt exportálnak. A hatóságok azt állították, hogy a kazahsztáni származási bizonyítványok megfelelnek a nemzetközi normáknak, valamint az áruk származására vonatkozó valamennyi uniós követelménynek és szabálynak, és hogy ezt a Kereskedelmi és Integrációs Minisztérium ellenőrzi. Ezért azt kérték a Bizottságtól, hogy ne terjessze ki a dömpingellenes vámokat Kazahsztánra, mivel a vállalatok nem lehetnek érintettek az intézkedések kijátszásában.

(11) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a mentesség iránti kérelmek (ezek értékelése a 4. szakaszban található) vizsgálata az alaprendelet 13. cikkének fényében történik, ennélfogva az értékelés a származási bizonyítványok mellett más szempontokat is figyelembe vesz.

(12) Az érdekelt felek tájékoztatását követően mind a Favorit, mind a Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (a továbbiakban: SFK) úgy vélte, hogy a vizsgálat megindítása ellentétes volt a WTO dömpingellenes megállapodásának (a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás) 5.2. cikkével, mivel a panasz nem tartalmazott a dömpingre, a kárra, valamint a dömpingelt behozatal és az állítólagos kár közötti ok-okozati összefüggésre vonatkozó bizonyítékokat, és hogy a Bizottság nem vizsgálta a kérelemben benyújtott bizonyítékok pontosságát és megfelelőségét annak megállapítása érdekében, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre a vizsgálat megindításához.

([4]) 2021. december 31-ig az alkalmazandó TARIC-kód 4412330010 volt. 2022. január 1-je óta helyébe a 4412331010 TARIC-kód lépett. 2022. szeptember 1-je óta helyébe a 4412 33 10 KN-kód lépett.

([5]) A Bizottság (EU) 2023/1649 végrehajtási rendelete (2023. augusztus 21.) az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezek behozatalára vonatkozóan az (EU) 2021/1930 végrehajtási rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek a Törökországban és Kazahsztánban feladott nyírfa rétegelt lemezek – függetlenül attól, hogy azokat Törökországból és Kazahsztánból származóként jelentették-e be vagy sem – behozatala általi esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálat megindításáról, valamint a Törökországban és Kazahsztánban feladott nyírfa rétegelt lemezek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről (HL L 207., 2023.8.22., 77. o.).

(13) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A Bizottság először is megjegyzi, hogy a dömpingellenes megállapodás nem tartalmaz kijátszásellenes rendelkezést. Továbbá, amint azt a Bíróságnak a Kolachi Raj-ügyben hozott ítéletben megerősítette, mivel az alaprendelet 13. cikke nem a dömpingellenes megállapodás rendelkezéseit hajtja végre, a 13. cikk szövege nem értelmezhető az alaprendelet azon rendelkezéseinek fényében, amelyek e megállapodás rendelkezéseit hajtják végre ([6]). Az alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a 13. cikk (1) bekezdésében meghatározott tényezőkre vonatkozó elegendő bizonyíték alapján kijátszásellenes vizsgálat indítható. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz a 13. cikk (1) bekezdésében meghatározott tényezőkre vonatkozóan. A kérelem különösen elegendő bizonyítékot tartalmazott arra, hogy az Oroszország, Kazahsztán és Törökország közötti kereskedelem szerkezete olyan gyakorlat, eljárás vagy munka következményeként változott meg, melynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka nincs. A kérelem továbbá elegendő bizonyítékot tartalmazott arra vonatkozóan, hogy a hasonló termék korábban megállapított rendes értékeihez viszonyítva dömping áll fenn. Végezetül a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 13. cikke nem írja elő kár vagy ok-okozati összefüggés elemzését. A rendelkezés általánosabban annak bizonyítását írja elő, hogy az alkalmazott gyakorlat hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását. E tekintetben a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmazott. Az eredeti rendelet már megállapította, hogy a behozatal kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és hogy okozati összefüggés állt fenn e behozatal és a kár között. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz, ennélfogva úgy ítélte meg, hogy a vizsgálat megindítása indokolt.

1.6. **Vizsgálati időszak és adatszolgáltatási időszak**

(14) A vizsgálati időszak a 2019. január 1-től 2023. június 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: a vizsgálati időszak) terjedt ki. A Bizottság a vizsgálati időszak tekintetében adatokat gyűjtött többek között a kereskedelem szerkezetének az érintett termékre vonatkozó intézkedések bevezetését követő állítólagos megváltozására, valamint a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázattal vagy gazdasági indokkal nem magyarázható gyakorlat, eljárás vagy munka meglétére vonatkozóan. Részletesebb adatgyűjtésre került sor a 2022. július 1. és 2023. június 30. közötti időszakra (a továbbiakban: adatszolgáltatási időszak) vonatkozóan annak vizsgálata céljából, hogy a behozatal aláássa-e a hatályban lévő intézkedések javító hatását az árak és/vagy a mennyiségek tekintetében, valamint hogy fennáll-e dömping.

1.7. **Vizsgálat**

(15) A Bizottság a vizsgálat megindításáról hivatalosan tájékoztatta Oroszország, Kazahsztán és Törökország hatóságait, az említett országok ismert exportáló gyártóit, az uniós gazdasági ágazatot, valamint az EU–Törökország Társulási Tanács elnökét.

(16) Emellett a Bizottság felkérte a Kazah Köztársaság Európai Unió melletti képviseletét és Törökország Európai Unió melletti állandó küldöttségét, hogy bocsássa rendelkezésére azon exportáló gyártók és/vagy képviseleti szervezetek nevét és címét, amelyek a kérelmező által a kérelemben megjelölt törökországi és kazahsztáni exportáló gyártókon kívül érdekeltek lehetnek a vizsgálatban való részvételben. A kazah hatóságok jegyzéket nyújtották be a nyírfa rétegelt lemezt gyártókról, amelyekkel a Bizottság felvette a kapcsolatot.

(17) A Bizottság a Kereskedelmi Főigazgatóság honlapján közzétette a kazahsztáni és törökországi gyártók/exportőrök számára összeállított, mentesség iránti kérelemre vonatkozó formanyomtatványokat, valamint az uniós importőrök számára összeállított kérdőíveket.

(18) Az alábbi öt kazahsztáni vállalat nyújtott be mentesség iránti kérelmet:

— Favorit LLP

— QazFanCom LLP

— Semipalatinsk Wood Processing LLP

([6]) Lásd: a Bíróság 2019. szeptember 12-i ítélete, Bizottság kontra Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, 45. pont.

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (a továbbiakban: SFK)

— VFP LLP

(19) Az alábbi négy törökországi vállalat nyújtott be mentesség iránti kérelmet:

— Intur Construction Tourism and Forest

— Murat Şahin Orman Ürünleri

— Petek Kontrplak San. ve Tic. A.Ş.

— Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS

(20) Emellett a következő független importőrök nyújtottak be kitöltött kérdőívet:

— Aschiero Wood Import SPA

— FOREST TRAFIC

— CASTELLANA LEGNAMI SNC

— IMOLALEGNO spa

— Orlimex CZ s.r.o.

(21) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy a vizsgálatot megindító rendeletben megállapított határidőn belül írásban ismertessék álláspontjukat, és meghallgatást kérjenek. Minden fél tájékoztatást kapott arról, hogy az összes releváns információ benyújtásának elmulasztása, illetve a hiányos, hamis vagy félrevezető információk benyújtása az alaprendelet 18. cikkének alkalmazását, valamint azt vonhatja maga után, hogy a Bizottság a vizsgálat ténymegállapításait a rendelkezésre álló tényekre alapozza. A vállalatok kérésére sor került a Favorit és az SFK meghallgatására, először 2024. február 8-án a Bizottság szolgálatai, majd 2024. február 14-én a meghallgató tisztviselő által. Miután a meghallgató tisztviselő arra a következtetésre jutott, hogy a két vállalat által felvetett kérdések nem a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő feladatkörében meghatározott eljárási jogokra, hanem az ügy érdemi kérdéseire vonatkoznak, nem adott ki külön ajánlást.

2. A VIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

2.1. Az együttműködés szintje

(22) A (18)–(19) preambulumbekezdésben foglaltak szerint öt Kazahsztánban letelepedett vállalat és négy Törökországban letelepedett vállalat nyújtott be a vámok alóli mentességre irányuló kérelmet arra az esetre, ha az intézkedéseket kiterjesztik Kazahsztánra és Törökországra.

(23) A kazahsztáni vállalatok közül azonban kettő (a QazFanCom és a VFP LPP), a törökországi vállalatok közül pedig három (a Murat Şahin Orman Ürünleri, a Petek Kontrplak San. ve Tic. A.Ş. és a Sağlamlar Orman Tarım Ürünleri San. ve Tic. A.Ş.) rendkívül hiányos mentesség iránti kérelmet nyújtott be. Ezért a Bizottság a VFP LLP-hez és a három török vállalathoz intézett 2023. október 13-i levelében, valamint a QazFanCom-nak küldött 2023. november 17-i levelében (a továbbiakban együttesen: a 18. cikk alkalmazásáról szóló levél) tájékoztatta az említett vállalatokat arról, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban a rendelkezésre álló tényeket kívánja alkalmazni, mivel az említett vállalatok az előírt határidőn belül nem nyújtották be a Bizottságnak az annak megállapításához szükséges információkat, hogy érintettek-e az intézkedések kijátszásában vagy sem. A vállalatok lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére. A QazFanCom észrevételeket nyújtott be. Egyetlen másik vállalattól sem érkezett észrevétel.

(24) A 18. cikk alkalmazásáról szóló levélre válaszul a QazFanCom előadta, hogy a levélben foglaltakkal ellentétben együttműködött a vizsgálatban, mivel az általa benyújtott információk beszerzése nagy mennyiségű munkával járt. Úgy vélte továbbá, hogy az információk rendelkezésre bocsátása és angolra lefordítása időigényes, és hogy a meghosszabbított válaszadási határidők az eljárás kilenc hónapos időtartamára tekintettel túl rövidek. A vállalat szerint továbbá az alaprendelet nem határozta meg a határidők meghosszabbításának maximális mértékét.

(25) A QazFanCom továbbá előadta, hogy véleménye szerint a Bizottság által kért valamennyi információ érzékeny, így azok nem bocsáthatók rendelkezésre. Egyidejűleg azt állította, hogy a Bizottság kiszivárogtatott egy bizalmas információt, és ezzel megsértette az alaprendelet 19. cikkét, mivel kereskedelmi partnerei már azelőtt tudtak a QazFanCom mentesség iránti kérelmének elutasításáról, hogy a QazFanCom megkapta volna a 18. cikk alkalmazásáról szóló levelet a Bizottságtól.

(26) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a mentesség iránti kérelem benyújtására vonatkozó 37 napos határidőt a vizsgálatot megindító rendelet 3. cikkének (2) bekezdése határozza meg, és az összhangban áll az alaprendelet 6. cikkének (2) bekezdésében említett legalább 30 napos általános határidővel. A határidő a vizsgálati határidőkre figyelemmel meghosszabbítható, feltéve, hogy az illető fél megfelelő, sajátos körülményeire vonatkozó indokot hoz fel a hosszabbítás mellett. A jelenlegi ügyben a Bizottság a vizsgálat határidőire tekintettel adható maximális mértékben, hét nappal meghosszabbította a határidőt. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy a jelenlegi ügyben több időt lehetne biztosítani a mentesség iránti kérelem benyújtására.

(27) A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy a QazFanCom a mentesség iránti kérelem formanyomtatványával együtt részletes útmutatást kapott a mentesség iránti kérelem betekinthető változatának benyújtására vonatkozóan. A küldött tájékoztatás részletesen ismertette az adatoknak a titoktartási követelmény teljesítése, valamint más érdekelt felek védelemhez való jogának tiszteletben tartása melletti bemutatását. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy az információk azok bizalmas jellege miatt nem közölhetők.

(28) A QazFanCom emellett nem támasztotta alá a bizalmas jelleg megsértésére vonatkozó állítását; nem hivatkozott a nyilvános aktában közzétett egyetlen olyan információra sem, amely a QazFanCom mentesség iránti kérelmének a 18. cikk alkalmazásáról szóló levél előtti állapotáról tájékoztatna, ezért a Bizottság elutasította az állítást.

(29) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kazahsztáni vállalatok közül kettő (a QazFanCom és a VFP LPP), a törökországi vállalatok közül pedig három (a Murat Şahin Orman Ürünleri, a Petek Kontrplak San. ve Tic. A.Ş. és a Sağlamlar Orman Tarım Ürünleri San. ve Tic. A.Ş.) nem működött együtt az alaprendelet 18. cikke értelmében, és következésképpen nem bizonyította, hogy nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet. A Bizottság ezért elutasította mentesség iránti kérelmüket.

(30) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a QazFanCom azzal érvelt, hogy a Bizottság a QazFanCom együttműködésével kapcsolatban rugalmatlan és konstruktivitást nélkülöző megközelítést alkalmazva, szigorúan eljárási okokból tagadta meg a benyújtott dokumentumok vizsgálatát. A QazFanCom arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a 2023 decemberében benyújtott dokumentumokat, amire a QazFanCom szerint a Bizottságnak elegendő ideje volt, hiszen a végleges határozat meghozatalának határideje csak 2024 májusa volt. A QazFanCom továbbá kérte a Bizottság szolgálatai, valamint a meghallgató tisztviselő előtti meghallgatását. A Bizottság szolgálataihoz intézett meghallgatási kérelem – bár a tájékoztatóban megadott határidőn túl kérték – elfogadást nyert. A meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásra 2024. április 2-án és 2024. április 3-án került sor, amelynek során a meghallgató tisztviselő arra a következtetésre jutott, hogy az érdekelt fél által felvetett kérdések nem a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő feladatkörében meghatározott eljárási jogokat érintik, hanem a 18. cikk (1) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos pontosításokra vonatkoznak. Erre tekintettel a tisztviselő nem javasolt konkrét kapcsolódó intézkedést.

(31) A fenti (26) preambulumbekezdésben kifejtett módon a Bizottság a 18. cikk alkalmazásáról szóló, 2024. november 17-i levélben részletesen meghatározottaknak megfelelően több határidő-hosszabbítást is engedélyezett a QazFanCom nak arra, hogy a vizsgálatot megindító rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével és az alaprendelet 6. cikkének (2) bekezdésével összhangban benyújtsa az összes előírt információt. Az e határidők után benyújtott információkat a Bizottságnak már nem állt módjában figyelembe venni, tekintettel a vizsgálat határidejére, valamint arra, hogy a QazFanCom az előírt határidőn belül nem nyújtotta be az annak megállapításához szükséges információkat, hogy a vállalat érintett volt-e az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatban.

(32) A Bizottság 2024. március 20-án meghallgatta a QazFanCom képviselőit, amelynek során a QazFanCom részletesebben kifejtette az érdekeltek tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeit. A QazFanCom azonban nem terjesztett elő új, megalapozott állítást, és főként azt ismételte meg, hogy a legjobb képességei szerint együttműködött. Ezért a Bizottság megerősítette a fenti (29) preambulumbekezdésben foglalt következtetését.

(33) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Sağlamlar Orman Tarım Ürünleri San. ve Tic. A.Ş. azt állította, 2023 októberében sok információt szolgáltatott, és csak olyan információkat nem közölt, amelyeket a vezetése bizalmasnak tekintett.

(34) A (27) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a nyírfa rétegelt lemezek Kazahsztánban és Törökországban letelepedett valamennyi ismert exportáló gyártója részletes utasításokat kapott a mentesség iránti kérelem formanyomtatványa betekinthető változatának benyújtására vonatkozóan. A Bizottság ezért elutasította azt az állítást, hogy az információk azok bizalmas jellege miatt nem közölhetők.

(35) A Bizottság a következő vállalatok telephelyein tett ellenőrző látogatásokat:

— Favorit LLP (Kazahsztán)

— Semipalatinsk Wood Processing LLP (Kazahsztán)

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (Kazahsztán)

— Intur Construction Tourism and Forest (Törökország)

(36) A Bizottság az együttműködő importőrök kérdőívre adott válaszaiban szereplő információkat is elemezte az ellenőrzés során gyűjtött információkkal való összevetés céljából.

(37) A helyszíni ellenőrzéseket követően a Bizottság úgy határozott, hogy a Favorit LLP, a Semipalatinsk Wood Processing LLP és a Severnyi Fanernyi Kombinat LLP kazah vállalatok mentesség iránti kérelmeivel kapcsolatos megállapításokat az alaprendelet 18. cikke alapján a rendelkezésre álló legjobb tényekre alapozza, erről rendre 2024. január 22-én, 2024. január 26-án, illetve 2024. január 22-én tájékoztatta az említett vállalatokat. A részletes elemzés, valamint az Intur Construction Tourism and Forest török vállalat értékelése az alábbi 4. szakaszban található.

(38) A fentiekre tekintettel ([7]) a Bizottság úgy ítélte meg, hogy mindkét ország részéről mérsékelt az együttműködés, és hogy a két országra vonatkozó ténymegállapításokat statisztikákra kell alapozni.

2.2. **Általános szempontok**

(39) Az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottságnak értékelnie kell az alábbi feltételek teljesülését:

— megváltozott-e az Oroszország, Kazahsztán, Törökország és az Unió közötti kereskedelem szerkezete,

— ez a változás olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként állt-e elő, amelynek a hatályban lévő dömpingellenes intézkedések bevezetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka nem volt,

— van-e bizonyíték a kárra vagy arra, hogy a hatályban lévő dömpingellenes intézkedések javító hatásait aláásták a vizsgált termék árai és/vagy mennyiségei, továbbá

— van-e bizonyíték a dömping fennállására az érintett termék korábban megállapított rendes értékeihez viszonyítva.

(40) A rétegelt lemez Kazahsztánban és Törökországban történő átrakodásával megvalósuló, az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatok mellett a Bizottság azt is megvizsgálta, hogy a dömpingellenes intézkedéseket kijátsszák-e összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési műveleteket magukban foglaló gyakorlatok révén. Úgy ítélte meg, hogy az olyan gyakorlatok, mint a nyírfa rétegelt lemez orosz bemeneti anyagokból (nyírfa rönkből és furnérból) történő előállítása a 13. cikk (2) bekezdése értelmében vett összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési műveleteknek minősülnek. A Bizottság ezért külön elemezte a 13. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokat, különösen a következőket:

([7]) Az adatszolgáltatási időszakban az Intur Construction Tourism and Forest (az egyetlen együttműködő vállalat) [2 000–3 000] m^3 mennyiségben exportált az Unióba, ami a Törökországból érkező teljes behozatal [5–10] %-át tette ki.

— az összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési művelet a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azt megelőzően kezdődött-e, illetve megnövekedett-e jelentős mértékben, és az érintett alkotórészek az intézkedések hatálya alá tartozó országból származnak-e, valamint

— a részek az összeállított terméket alkotó részek összértékének legalább 60 %-át képviselik-e, és a felhasznált részekhez az összeállítási vagy befejezési művelet során hozzáadott érték nagyobb volt-e a gyártási költség 25 %-ánál.

2.3. **A kereskedelem szerkezetének megváltozása**

2.3.1. *Az Unió, Oroszország és Törökország közötti kereskedelem szerkezetének megváltozása*

(41) Az 1. táblázat a nyírfa rétegelt lemez Unióba irányuló behozatalának alakulását mutatja be a vizsgálati időszakban:

1. táblázat:

A nyírfa rétegelt lemez Unióba érkező behozatala Oroszországból, Kazahsztánból és Törökországból (m³)

	2019	2020	2021	2022	Adatszolgáltatási időszak
Oroszország	809 267	763 783	959 000	503 140	51 398
Index (bázisév: 2019)	*100*	*94*	*119*	*62*	*6*
Piaci részesedés	44,2 %	41,7 %	52,4 %	31,8 %	4,2 %
Kazahsztán	0	0	0	29 225	97 068
Index (bázisév: 2022)				*100*	*332*
Piaci részesedés	0	0	0	1,8 %	7,9 %
Törökország	4 094	3 001	1 536	15 619	33 832
Index (bázisév: 2019)	*100*	*73*	*38*	*381*	*826*
Piaci részesedés	0,2 %	0,2 %	0,1 %	1,0 %	2,8 %

Forrás: Comext, a panaszos uniós értékesítésre vonatkozó becslései

(42) Az 1. táblázat szerint 2022-ben, az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemez behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámok 2021. novemberi kivetését követően az Oroszországból az Unióba irányuló behozatal 2019-hez, az eredeti vizsgálat kezdetét megelőző időszakhoz képest közel 40 %-kal csökkent. Az adatszolgáltatási időszakban a behozatal további 94 %-kal csökkent 2019-hez képest.

(43) 2019-ben, 2020-ban és 2021-ben Kazahsztánból nem érkezett nyírfa rétegelt lemez az Unióba. Az Unióba irányuló behozatal csak 2022 áprilisában kezdődött, miután a Bizottság 2021 novemberében dömpingellenes vámot vezetett be Oroszországgal szemben. Az adatszolgáltatási időszakban a behozatal 2022-hez képest több mint a háromszorosára nőtt, és meghaladta a 97 ezer m³-t.

(44) 2019-ben a Törökországból érkező behozatal mindössze 4 000 m³ volt. 2019 és 2021 között a behozatal volumene több mint 60 %-kal csökkent. 2022-ben, az Oroszországgal szembeni dömpingellenes vámok 2021. novemberi kivetését követően a behozatal 2019-hez képest csaknem négyszeresére, az adatszolgáltatási időszakban pedig több mint nyolcszorosára nőtt.

2.3.2. *Az Oroszország és Kazahsztán közötti kereskedelem szerkezetének megváltozása*

(45) A 2. táblázat a nyírfa rétegelt lemez, rönkfa és furnér Oroszországból Kazahsztánba irányuló behozatalának alakulását mutatja be a vizsgálati időszakban (m³):

2. táblázat

	2019	2020	2021	2022	Adatszolgáltatási időszak
Nyírfa rétegelt lemez	0	0	0	171 277	275 899
Index				*100*	*161*

Rönkfa	0	0	0	11 120	27 202
Index				*100*	*245*
Furnér	0	0	0	4 480	16 686
Index				*100*	*372*

Forrás: Globális kereskedelmi atlasz

(46) A 2. táblázatból kiderül, hogy a nyírfa rétegelt lemez, valamint a rönk és a furnér (a nyírfa rétegelt lemez előállításához szükséges fő bemeneti anyagok) Oroszországból Kazahsztánba irányuló behozatala csak 2022-ben kezdődött.

(47) Az adatszolgáltatási időszakban a nyírfa rétegelt lemez behozatala több mint 60 %-kal nőtt. 2022 és az adatszolgáltatási időszak között a rönk és a furnér behozatala is jelentősen nőtt, a furnér esetében csaknem négyszeresére.

2.3.3. *Az Oroszország és Törökország közötti kereskedelem szerkezetének megváltozása*

(48) A 3. táblázat a nyírfa rétegelt lemez, rönkfa és furnér Oroszországból Törökországba irányuló behozatalának alakulását mutatja be a vizsgálati időszakban (m^3):

3. táblázat

	2019	2020	2021	2022	Adatszolgáltatási időszak
Nyírfa rétegelt lemez	14 749	21 600	21 620	60 231	120 073
Index	*100*	*146*	*147*	*408*	*814*
Rönkfa			1 752	2 012	
Index			*100*	*115*	
Furnér	10 462	23 260	40 096	71 672	109 977
Index	*100*	*222*	*383*	*685*	*1 051*

Forrás: Globális kereskedelmi atlasz

(49) A 3. táblázat szerint a nyírfa rétegelt lemez Oroszországból Törökországba irányuló behozatala már 2019-ben megkezdődött, de eleinte viszonylag kis mennyiségben zajlott. 2021 és 2022 között a behozatal megháromszorozódott. A legjelentősebb növekedés 2022 és az adatszolgáltatási időszak között következett be, amikor a behozatal megduplázódott, és több mint 120 ezer m^3-t ért el. Ami a volument illeti, 2021-hez (az intézkedések bevezetését megelőző időszakhoz) képest a rétegelt lemez behozatala hatszorosára nőtt.

(50) Ezzel párhuzamosan 2019-hez képest nőtt a rönk és furnér behozatala is. Míg a rönk esetében 2021 és az adatszolgáltatási időszak között nem volt növekedés, a furnér behozatala 2019 és az adatszolgáltatási időszak között több mint tízszeresére nőtt. Az adatszolgáltatási időszakban a furnérbehozatal 2021-hez képest 2,5-szeresére nőtt.

2.3.4. *Következtetés*

(51) Az Oroszországból, Kazahsztánból és Törökországból érkező behozatal fenti alakulása egyértelműen azt mutatja, hogy a nyírfa rétegelt lemez behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetését követően megváltozott a kereskedelem szerkezete. Az Oroszországból érkező behozatal gyakorlatilag megszűnt, ugyanakkor mind a Kazahsztánból, mind a Törökországból érkező behozatal jelentősen nőtt. Ezzel egyidejűleg jelentősen megnőtt a nyírfa rétegelt lemez, rönk és furnér kereskedelme Oroszország és Kazahsztán, valamint Oroszország és Törökország között.

(52) A Bizottság ennek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az orosz behozatal csökkenése, valamint a Kazahsztánból és Törökországból érkező behozatal ezzel párhuzamos növekedése az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében a fent említett országok közötti kereskedelem szerkezetének megváltozását jelenti.

2.4. **Az intézkedések kijátszásának jellege**

(53) Az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében a kereskedelem szerkezetében bekövetkező változásnak olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként kell előállnia, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs. A gyakorlat, eljárás vagy munka az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésével összhangban magában foglalja többek között a meglévő intézkedések hatálya alá tartozó termék harmadik országokon keresztül való szállítását, valamint az alkatrészek összeszerelésének/befejezési műveleteknek harmadik országban történő elvégzését.

(54) Amint az a fenti 2.1.4. szakaszban megállapítást nyert, az együttműködés mérsékelt szintje miatt a kijátszást megvalósító gyakorlatok meglétére és jellegére vonatkozó megállapításokat az alaprendelet 18. cikkének megfelelően a rendelkezésre álló tényekre kellett alapozni.

(55) A kérelemben szereplő és a Bizottság által a vizsgálat során megerősített bizonyítékok szerint az Oroszországban előállított nyírfa rétegelt lemezeket Törökországba vagy Kazahsztánba exportálták. Egy Törökországban vagy Kazahsztánban működő köztes szereplő a nyírfa rétegelt lemezeket újraexportálta az Unióba akár önálló tételként, akár nyírfából vagy más fafajokból készült, helyben előállított rétegelt lemezekkel vegyesen. Emellett néhány kazahsztáni és törökországi vállalat az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezekre vonatkozó dömpingellenes intézkedéseket azáltal játszotta ki, hogy Oroszországból származó bemeneti anyagokból gyártott nyírfa rétegelt lemezeket; e műveletről megállapítást nyert, hogy az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételek értelmében összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési műveletnek minősül (lásd az alábbi 2.7. szakaszt) ([8]).

(56) Ezenkívül a Törökországból és Kazahsztánból az Unióba irányuló behozatal volumene az adatszolgáltatási időszakban mindkét ország esetében meghaladta a termelést, amely az adatszolgáltatási időszakban 17–20 ezer m^3-re, illetve mintegy 69 ezer m^3-re becsülhető ([9]). Ez a behozatal tehát nem tekinthető teljes egészében Kazahsztánból vagy Törökországból származó nyírfa rétegelt lemeznek ([10]).

(57) Az orosz rétegelt lemeznek az adatszolgáltatási időszakban Törökországban és Kazahsztánban végzett átrakodásával folytatott gyakorlatot az importőrök és a kereskedők számos e-mailje és árajánlata is bizonyította ([11]). Az együttműködő importőrök által benyújtott információk azt is bizonyították, hogy az Oroszországból származó rétegelt lemezt az uniós piacon értékesítették, és hogy az értékesítésre számos kereskedő láncolatában került sor ([12]).

(58) Kazahsztánban az intézkedések kijátszását megkönnyítette az Oroszországhoz való földrajzi közelség, valamint az a tény, hogy a vállalatok kapcsolatban álltak a nyírfa rétegelt lemez vagy a bemeneti anyagok orosz gyártóival. Ezenkívül két exportáló gyártó szerint a kazah származási bizonyítványokkal kereskedtek, és azokkal az Oroszországból származó rétegelt lemez kapcsán visszaéltek.

2.5. **Megfelelő magyarázat vagy gazdasági indok hiánya**

(59) A nyírfa rétegelt lemez Törökországban és Kazahsztánban végzett átrakodásához kapcsolódó megnövekedett szállítási költségek mellett a nyírfa rétegelt lemez Oroszországból Törökországba irányuló behozatalára az adatszolgáltatási időszakban 7 %-os szokásos vámtétel vonatkozott, amelyhez 2018-tól 20 %-os kiegészítő vám járult. Ennélfogva a rétegelt lemez két országban végzett átrakodása többletköltségekkel járt, a Bizottság pedig nem talált gazdasági indokot a kereskedelem szerkezetének és gyakorlatának a megváltoztatására.

([8]) A kérelem 38–45. és 71–77. bekezdése.

([9]) A törökországi termelés becslése a becsült termelési kapacitás alapján történt (lásd a kérelem 32. bekezdését). A termelés így valószínűleg alacsonyabb volt. A kazahsztáni termelési adat a kazah gyártók kérdőívre adott válaszain és a kérelemben szereplő információkon alapult (67. bekezdés).

([10]) A kérelemben közölt információk szerint Törökországban nem nagy választékban termelnek nyírfa rétegelt lemez előállításához használt nyírfafajokat, és Törökország nyírfa-ökoszisztémája egyébként sem magas termőképességű.

([11]) A kérelem 16–24. melléklete.

([12]) Az importőrök kérdőívre adott válaszainak nyílt változata.

(60) Mind a Favorit, mind az SFK úgy vélte, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a kijátszás olyan gyakorlatból, eljárásból vagy munkából ered, amelynek a vám kivetésén kívül nincs más megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka, és azzal érvelt, hogy a Kazahsztánból az Unióba érkező behozatal csak az orosz rétegelt lemezre vonatkozó szankciók bevezetését követően kezdődött meg, ami a megnövekedett behozatal egyetlen magyarázata vagy gazdasági indoka ([13]).

(61) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szankciókat kevesebb mint 8 hónappal a dömpingellenes vámok kivetése után vezették be, és hogy a kereskedelem szerkezetében bekövetkezett változás már a szankciók kivetése előtt megfigyelhető volt. A Kazahsztánból (és Törökországból) érkező behozatal a szankciók bevezetése előtt kezdődött. Emellett a vizsgálat feltárta, hogy az SFK 2022 áprilisában, közvetlenül a dömpingellenes vámok kivetése után, de még a szankciók hatálybalépése (2022. július 10.) előtt hozott létre vele kapcsolatban álló importőrt az Unióban.

(62) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a nyírfa rétegelt lemez Kazahsztánon és Törökországon keresztül történő szállításának a vámok kijátszásán kívül nincs más megfelelő magyarázata vagy gazdasági indoka.

2.6. **A 13. cikk (2) bekezdésében meghatározott gyakorlatok megkezdése vagy jelentős terjedése**

(63) Az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési műveletnek a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt kellett elindulnia, illetve jelentősen meg kellett növekednie, az érintett alkatrészeknek pedig a dömpingellenes intézkedések hatálya alá tartozó országból kell származnia.

(64) A két ország részéről tapasztalt mérsékelt együttműködésére tekintettel a Bizottság az alaprendelet 18. cikke értelmében a rendelkezésre álló legjobb tényekre alapozta az összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési műveletként azonosított gyakorlatok kezdetére vagy jelentős növekedésére vonatkozó megállapításait.

(65) A fenti 2.3. szakaszban összefoglalt statisztikai adatok egyértelműen azt mutatták, hogy az összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési műveletek, valamint az azokat követő, Unióba irányuló behozatal a dömpingellenes vámok 2021. novemberi kivetését követően kezdődött. A Bizottság ennek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az összeszerelési (összeállítási) művelet a dömpingellenes vámok kivetését követően kezdődött.

2.7. **Az alkotórészek értéke és a hozzáadott érték**

(66) Az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontja rögzíti, hogy az összeszerelési tevékenységeket illetően az intézkedések kijátszásának további feltétele, hogy az (ez esetben Kazahsztánból és Törökországból származó) alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát tegyék ki, és a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték alacsonyabb legyen a gyártási költség 25 %-ánál.

(67) Néhány kazah és török gyártó az adatszolgáltatási időszakban Oroszországból vásárolta a fő bemeneti anyagokat (nyírfa rönköt vagy rönkből előállított nyírfa furnért, valamint gyantát). Mivel a rönk, a furnér és a gyanta a bemeneti anyagok 100 %-át teszi ki, a bemeneti anyag (felhasznált részek) értéke meghaladta a 60 %-os küszöbértéket.

(68) Ezt megerősítették az orosz furnérból nyírfa rétegelt lemezt gyártó együttműködő török gyártóra vonatkozó megállapítások is (a részleteket lásd az alábbi 4. szakaszban). Az e vállalatra vonatkozó megállapítások szerint továbbá a hozzáadott érték az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott 25 %-os küszöbérték alatt volt. A Bizottság ezért azt a következtetést vonta le, hogy az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt második kritérium is teljesült.

(69) Az SFK azzal érvelt, hogy a jelenlegi vizsgálat csak az Oroszországból származó rétegelt lemezek átrakodására vonatkozó állítólagos elegendő bizonyíték alapján indult, az aktában viszont nem szerepel olyan bizonyíték, amely szerint a kereskedelem szerkezetének megváltozása összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési művelet eredménye lenne. Az SFK úgy vélte, hogy a Bizottságnak nincs más választása, mint hogy az SFK rendelkezésre álló tényeire támaszkodjon, ami szerinte azt bizonyítja, hogy a hozzáadott érték jelentősen meghaladta a teljes előállítási költség 25 %-át.

([13]) A 44. árucsoportba tartozó termékek (köztük a nyírfa rétegelt lemezek) Oroszországból történő behozatalára vonatkozó tilalom 2022. július 10-én lépett hatályba (https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/576/oj).

(70) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vizsgálatot megindító rendeletben (D. szakasz) foglaltaknak megfelelően az intézkedések kijátszására irányuló egyéb, a vizsgálat során azonosított gyakorlatokat is vizsgálhat. A jelenlegi ügyben – a 2.2. szakaszban említettek szerint – a Bizottság az összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési műveleteket is megvizsgálta, és arra a következtetésre jutott, hogy az Oroszországból érkező behozatalra vonatkozó intézkedéseket többek között a Kazahsztánban és Törökországban végzett összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési műveletek révén kijátszották.

2.8. **A dömpingellenes vám javító hatásának aláásása**

(71) A Bizottság az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban megvizsgálta, hogy a vizsgált termék behozatala a mennyiségek és az árak tekintetében aláásta-e a jelenleg hatályban lévő intézkedések javító hatását.

(72) Ami a mennyiségeket illeti, a Kazahsztánból érkező behozatal piaci részesedése az uniós felhasználás mintegy 7,9 %-át tette ki az adatszolgáltatási időszakban, míg az eredeti vizsgálati időszakban nem került sor behozatalra ([14]). Törökország esetében a piaci részesedés az eredeti vizsgálati időszakban mért 0,2 %-ról az adatszolgáltatási időszakban 2,8 %-ra nőtt. A Bizottság a behozatal volumenét jelentősnek ítélte.

(73) Ami az árakat illeti, a Bizottság összehasonlította az eredeti vizsgálatban megállapított, kárt nem okozó, az eredeti vizsgálati időszak és az adatszolgáltatási időszak közötti költségnövekedéssel kiigazított átlagos árat az Eurostat statisztikáiban közölt információk alapján meghatározott CIF-exportáraknak a (Kazahsztán esetében 7 %, Törökország esetében nem alkalmazott) hagyományos vámok, valamint az 5 %-ra becsülhető vámkezelés utáni költségek figyelembevételével megfelelően kiigazított, súlyozott átlagával ([15]). Ez az ár-összehasonlítás azt mutatta, hogy Kazahsztán esetében 66,4 %-os, Törökország esetében pedig 18,9 %-os áron aluli értékesítés történt.

(74) A Bizottság összehasonlította továbbá a fent megállapított importárakat az uniós gazdasági ágazat áraival. Az ár-összehasonlítás Kazahsztán esetében 36,7 %-os, Törökország esetében pedig 14,6 %-os alákínálást mutatott ([16]).

(75) Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az adatszolgáltatási időszakban a Kazahsztánból és Törökországból érkező behozatal a mennyiségek és az árak tekintetében aláásta a meglévő intézkedéseket.

(76) A Favorit és az SFK egybehangzóan előadta, hogy a dömpingellenes megállapodás 3.1–3.5. cikkével ellentétben a Bizottság nem állapította meg az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárt vagy annak veszélyét.

(77) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kár ismételt megállapításával szemben az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése annak elemzését írja elő, hogy a behozatal aláássa-e a vám javító hatását. A (13) preambulumbekezdésben említettek szerint az eredeti rendelet már megállapította, hogy a behozatal kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és hogy okozati összefüggés állt fenn e behozatal és a kár között. Ezért a kijátszásellenes vizsgálatban nem volt szükség a kár, a károkozás veszélye és az ok-okozati összefüggés elemzésére. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

2.9. **A dömpingre vonatkozó bizonyítékok**

(78) A Bizottság az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy van-e bizonyíték a dömpingre a hasonló termékre korábban megállapított rendes értékek vonatkozásában.

(79) E célból az exportárakat az Eurostat adatai alapján határozta meg, majd azokat gyártelepi paritásra kiigazítva összehasonlította az eredeti vizsgálat során megállapított, az inflációval megfelelően kiigazított rendes értékekkel.

(80) A hasonló termékre korábban megállapított rendes értékek és az exportárak összehasonlítása bizonyítékkal szolgált mind a Kazahsztánból, mind a Törökországból érkező dömpingelt behozatalra.

([14]) A felhasználás megállapítása a teljes uniós értékesítésre vonatkozó becslés és a vizsgálati időszak alatti behozatal alapján történt.
([15]) A kérelem 26. melléklete.
([16]) Az uniós árak a kérelemben szereplő információkon alapulnak (26. melléklet).

(81) Az érdekelt felek tájékoztatását követően mind a Favorit, mind az SFK hivatkozott az általános tájékoztató kísérőlevelének első mondatára, amely „a Kazahsztánban feladott nyírfa rétegelt lemez behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések bevezetését” helyezte kilátásba. Ennek alapján a vállalatok azt állították, hogy a dömping megállapítása jogellenes, mivel a dömpingkülönbözetet a Kazahsztánban megállapított rendes érték és a kazahsztáni exportárak összehasonlításával kell kiszámítani. Azzal érveltek továbbá, hogy a Bizottság eltérő időszakokban meghatározott rendes értékeket és exportárakat hasonlított össze. Véleményük szerint a rendes érték inflációval történő kiigazítását a Bizottság a nyírfa rétegelt lemez harmadik országban, nevezetesen Oroszországban alkalmazott árairól szóló kiadványokra hivatkozva végezte el, így az nem tükrözte a kazahsztáni piaci feltételeket. Emellett mindkét vállalat szerint a Bizottság a kereskedelem más szintjén hasonlította össze a rendes értékeket és az exportárakat. Végül azzal érveltek, hogy a Bizottság a dömpingszámításaiban figyelmen kívül hagyta a termékkódokat.

(82) A Bizottság tisztázta, hogy a kísérőlevélben „kiterjesztés” helyett tévesen „bevezetés” szerepelt. Ez azonban pusztán elírás volt. Magából a tájékoztató dokumentumból egyértelműen kiderült, hogy az olyan megállapításokra vonatkozott, amelyek alapján a Bizottság az Oroszországból érkező behozatalra kivetett dömpingellenes vámokat a Kazahsztánból és Törökországból érkező behozatalra kívánja kiterjeszteni, nem pedig új dömpingellenes vámokat kíván kivetni. Az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint az alapvető feltétel a dömping bizonyítékának megléte a hasonló termékre korábban megállapított rendes értékek vonatkozásában. Ennek alapján a rendes érték az Oroszországból érkező behozatalra vonatkozó eredeti vizsgálatban megállapított, az inflációnak megfelelően kiigazított rendes értéken alapult, amelyet a Bizottság a Kazahsztánból érkező export gyártelepi szintre igazított áraival hasonlított össze. Erre országos szinten került sor. Az alaprendelet 13. cikke nem írja elő, hogy az összehasonlítást az egyes terméktípusok szintjén kellene elvégezni. A Bizottság ezért elutasította az állításokat.

3. **INTÉZKEDÉSEK**

(83) A fenti ténymegállapítások alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Oroszországból származó rétegelt lemezek behozatalára vonatkozóan bevezetett dömpingellenes intézkedéseket a Kazahsztánban és Törökországban feladott vizsgált termék behozatalával kijátsszák.

(84) Ennek megfelelően az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban a hatályban lévő dömpingellenes intézkedéseket ki kell terjeszteni a vizsgált termék behozatalára.

(85) Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében a kiterjesztendő intézkedésnek meg kell egyeznie az (EU) 2021/1930 végrehajtási rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében a „minden más vállalatra” megállapított intézkedéssel, amely a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó 15,8 %-os mértékű végleges dömpingellenes vám.

(86) Az alaprendelet 13. cikkének (3) bekezdése szerint a kiterjesztett intézkedést azokra az Unióba érkező behozatalokra is alkalmazni kell, amelyek a vizsgálatot megindító rendelettel bevezetett nyilvántartásbavételi kötelezettség hatálya alá tartoznak, ezért a vámot a vizsgált termék nyilvántartásba vett behozatalai tekintetében is be kell szedni.

(87) Mind a Favorit, mind az SFK kérte, hogy a vámok kiterjesztéséről szóló bármely rendelet külön említse meg, hogy az e vizsgálat keretében a kijátszásra vonatkozóan megállapított tények nem értelmezhetők akként, és nem sugallhatják azt, hogy a kijátszás megállapítására az Ukrajna elleni orosz inváziót tekintettel hozott uniós korlátozó intézkedések értelmében került sor.

(88) A Bizottság megerősítette, hogy a vizsgálat jogalapja az alaprendelet és különösen annak 13. cikke, és hogy az e rendeletben részletezett megállapítások az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemez behozatalára 2021 novemberében kivetett dömpingellenes vámok kijátszására vonatkoznak.

4. MENTESSÉG IRÁNTI KÉRELMEK

(89) A fenti 1.7. szakaszban említettek szerint a Bizottság értékelte a kazahsztáni és törökországi exportáló gyártók mentesség iránti kérelmeit.

4.1. Kazahsztán

4.1.1. *A Favorit kapcsán tett ténymegállapítások*

(90) A Favorit és a vele kapcsolatban álló vállalatok telephelyein tett ellenőrző látogatás során a Bizottság szolgálatai megállapították, hogy a Favorit számviteli nyilvántartásai nem megbízhatók, mivel azok valódisága semmilyen független ellenőrzés alá vont dokumentummal nem támasztható alá. Következésképpen a Bizottság semmilyen hivatalos dokumentum alapján nem tudta megbízhatóan megállapítani a Favorit tevékenységi körét; ehhez hozzájárult a független auditált pénzügyi kimutatások hiánya is. A számviteli nyilvántartások nem tették lehetővé a Bizottság számára, hogy megbízhatóan megállapítsa a bemeneti anyagok és a késztermék teljes beszerzett mennyiségét, valamint a termelés és az értékesítés teljes volumenét. Mindezek az információk szükségesek az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentesség iránti kérelem elbírálásához. Az ellenőrizhetetlen információk a bemeneti anyagok és az érintett termék beszerzésének jelentős részét érintették, beleértve az orosz nyírfa rétegelt lemez és furnér vásárlásának és viszonteladásának mennyiségét és értékét, valamint a költségekre és az értékesítésekre vonatkozó információkat. Következésképpen a Bizottság nem tudta megállapítani és megerősíteni az Unióba exportált nyírfa rétegelt lemez mennyiségére és forrására vonatkozó adatok teljességét, ennélfogva nem tudta megerősíteni, hogy a Favorit által Oroszországban vásárolt nyírfa rétegelt lemezeket kizárólag a belföldi piacon értékesítették-e, amint azt a Favorit állítja.

(91) A Bizottság ezt követően az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése alapján megvizsgálta, hogy a Favorit egyes információi felhasználhatók-e. Az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése szerint az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az észszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az említett rendelkezés szövegéből kitűnik, hogy a négy feltételt együttesen kell alkalmazni. Következésképpen ha ezek bármelyike nem teljesül, a rendelkezés nem alkalmazható, és a szóban forgó információk nem vehetők figyelembe ([17]).

(92) A vizsgált ügyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Favorit által benyújtott információk összességükben nem tekinthetők ellenőrizhetőnek. Megbízható számvitel hiányában a Favorit által az uniós piacon értékesített rétegelt lemez mennyisége és forrása nem volt megbízhatóan megállapítható. Ezért a Favorit által benyújtott információk csupán részleges felhasználása nem tette lehetővé az azzal kapcsolatos elfogadhatóan pontos megállapítást, hogy a Favorit nem értékesíti-e tovább az Oroszországban vásárolt nyírfa rétegelt lemezt az uniós piacra.

(93) A Bizottság emellett más tényezőket is figyelembe vett, így például a saját előállítású és vásárolt nyírfa rétegelt lemezek külön raktárban vagy legalább egyértelműen elkülönített térben való tárolásának és/vagy a késztermék megjelölésének hiányát; azt, hogy a belföldi piacra szánt nyírfa rétegelt lemez egyáltalán nem rendelkezett jelöléssel; valamint azt, hogy nem álltak rendelkezésre ellenőrizhető nyilvántartások a vállalat raktáraiban történő készletmozgásról. A vállalat az orosz nyírfa rétegelt lemez nagy részét belföldi kereskedőkön keresztül szerezte be, ezért annak mennyiségét nem lehetett megbízhatóan megállapítani, mivel ezeket a vásárlásokat semmilyen hivatalos dokumentumban nem rögzítették. A viszonteladás három – két kazahsztáni és egy Kazahsztánon kívüli – kereskedőn keresztül történt. A Kazahsztánon kívüli kereskedő, amely az általa a Favorittól vásárolt nyírfa rétegelt lemezt továbbértékesítette az Unióba, állítólag nem rendelkezett auditált számviteli nyilvántartással, ezért a továbbértékesített termékek mennyiségére és sajátosságaira vonatkozó információk semmilyen hivatalos dokumentum alapján nem voltak ellenőrizhetők. Mindezen tényezők együttes fennállása miatt a Bizottság a Favorit által szolgáltatott valamennyi információt elutasítandónak ítélte.

(94) Ennek alapján a Bizottság szolgálatai tájékoztatták a Favoritot arról, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését fogják alkalmazni, és a 2. szakaszban összefoglalt, az ország egészére vonatkozóan „rendelkezésre álló tények” alapján teszik ténymegállapításaikat.

([17]) Lásd: 2015. március 19-i ítélet, City Cycle Industries kontra Tanács, T 413/13 (nem tették közzé), ECLI:EU:T:2015:164, 120. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

(95) A Favorit nem értett egyet ezekkel a megállapításokkal. Úgy ítélte meg, hogy sem az alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének, sem 18. cikke (3) bekezdésének alkalmazása nem indokolt, mivel a vállalat teljes mértékben együttműködött a vizsgálatban, a Bizottság által kért valamennyi szükséges adatot rendelkezésre bocsátotta, és sikeresen bizonyította, hogy átrakodást követően nem szállított Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezt az Unióba.

(96) A Favorit azzal érvelt, hogy valódi gyártó, amely jelentős erőfeszítéseket tett a kérdőívre adott válasz elkészítése érdekében, amit megnehezített a pénzügyi kimutatások hiánya, valamint számviteli rendszerének korlátozottsága.

(97) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Favorit ismételten előadta, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a Favorit korlátozott számú alkalmazottal rendelkező kisvállalkozásként nehézségekkel szembesül, amelynek számára irreális követelmény például az auditált pénzügyi kimutatás előállítása az eljárás megindítását követő 37 napon belül.

(98) A Favorit továbbá rámutatott arra, hogy a kazah jogszabályok alapján nem köteles pénzügyi kimutatásokat készíteni, és hogy noha a Bizottságnak tudomása volt a Favorit számviteli nehézségeiről, ennek ellenére folytatta a vizsgálatot és elvégezte a helyszíni ellenőrzést. A Favorit azzal érvelt, hogy az adatok elemzésekor a Bizottságnak objektív standardot kellene alkalmaznia a számviteli információk megbízhatóságának megállapítására, és hivatkozott a WTO dömpingellenes megállapodásának 15. cikkére, amely előírja, hogy különös figyelmet kell fordítani a WTO fejlődő országnak minősülő tagjaira; erre tekintettel a Favorit szerint a Bizottság nem alkalmazhatja az IFRS-eket vagy más globális standardokat. Egy algériai gyártó ügyére hivatkozott, amelynél a Bizottság azért alkalmazta ezt a cikket, mert a vizsgálati időszak felére vonatkozóan nem rendelkezett számviteli nyilvántartásokkal ([18]).

(99) A Bizottság nem kérdőjelezte meg, hogy a Favorit saját nyírfa rétegelt lemezt is gyártott, a 18. cikk alkalmazása viszont a fenti (90)–(93) preambulumbekezdésben részletezett tényezők együttesén alapult. A helyszíni ellenőrzés célja nem csupán a számviteli adatok megbízhatóságának vizsgálata volt, hanem más olyan információk ellenőrzése is, amelyeket csak a helyszínen lehetett ellenőrizni, mint például a valódi termelés megléte, a bemeneti anyagok készlete, az esetlegesen csak papírformátumú nyilvántartások, a nyírfa rétegelt lemez készletének fizikai elhelyezkedése, valamint a saját termelés és az Oroszországban vásárolt nyírfa rétegelt lemez elkülönítése. A Bizottság hangsúlyozta továbbá, hogy pusztán amiatt, hogy az ellenőrző látogatásra sor került, az adatokat nem feltétlenül kell elfogadnia. A Bizottság ennélfogva nem értett egyet azzal, hogy csupán azért, mert az adatokat nem utasította el kezdettől fogva, az adatokat szükségképpen el is kell fogadnia.

(100) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a vállalatoktól nem várja el pénzügyi kimutatások benyújtását, ha azok nem léteznek, mert a nemzeti jogszabályok nem írják elő azok elkészítését, emellett azt sem várja el, hogy a benyújtandó információk megfeleljenek az IFRS-eknek vagy más számviteli standardoknak, ha azt az adott ország nemzeti jogszabályai nem írják elő. Következésképpen a 18. cikk alkalmazásának oka nem a Favorit számviteli standardoknak való meg nem felelése volt, hanem az a tény, hogy a Favorit által vezetett számviteli nyilvántartások megbízhatatlanok voltak, és lehetetlenné tették a Favorit mentesség iránti kérelmével együtt benyújtott információk valódiságának ellenőrzését. Következésképpen a Favorit nem tudta bizonyítani, hogy nem volt érintett kijátszásban.

(101) Azon elv sérelme nélkül, hogy a dömpingellenes intézkedések jogszerűségét az alkalmazandó jog, nem pedig az állítólagos korábbi közigazgatási gyakorlat alapján kell értékelni, a Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az algériai gyártó esetében úgy döntött, hogy „a vállalat adatait használja fel, amennyiben azokat kellően megbízhatónak ítéli, és amennyiben azok nem befolyásolják lényegesen az eredményt” ([19]). A Favorit adataira vonatkozóan az algériai gyártó helyzetével ellentétes következtetés született: a Bizottság a Favorit adatait a vizsgálati időszak egyetlen részében sem tekintette kellően megbízhatónak, és az eredményre közvetlen hatással volt az, hogy a valóságnak mennyiben felelnek meg. A Bizottság ezért megalapozatlannak találta a Favorit érvét.

([18]) A Bizottság 617/2000/EK rendelete (2000. március 16.) az Algériából, Belaruszból, Litvániából, Oroszországból és Ukrajnából származó karbamid- és ammóniumnitrát-oldatok behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és egy algériai exportáló gyártó által felajánlott kötelezettségvállalás ideiglenes elfogadásáról (HL L 75., 2000.3.24., 3. o.), (10) preambulumbekezdés.

([19]) A Bizottság 617/2000/EK rendelete, (10) preambulumbekezdés.

(102) A Favorit továbbá úgy vélte, hogy a 18. cikk alkalmazásáról szóló levél nem határozta meg pontosan, hogy pontosan mi váltotta ki az alaprendelet 18. cikke (1) és (3) bekezdésének alkalmazását. Azzal érvelt, hogy az összes kért információt megadta, ezért a 18. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó. Úgy vélte továbbá, hogy a Bizottság nem alkalmazhatja az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdését pusztán azért, mert a vállalat adatai nem minden szempontból tökéletesek. Végül a vállalat szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a 18. cikk (1) bekezdését, mivel a 18. cikk (3) bekezdésének feltételei nem teljesültek. Úgy ítélte meg, hogy a 18. cikk (1) és (3) bekezdése különböző helyzetekre vonatkozik, és alkalmazásuk nem függ egymástól.

(103) A Favorit továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság azon szándéka, hogy a Favorit adatait teljes egészében figyelmen kívül hagyja, nyilvánvalóan ellentétes a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének (3) bekezdésével. Hivatkozott a Fellebbezési Testületnek az Egyesült Államok – melegen hengerelt acél ügyben ([20]) készített jelentésére, amely kimondta, hogy a II. melléklet (3) bekezdése szerint a vizsgálatot végző hatóságok kötelesek felhasználni az információkat, ha három feltétel teljesül: nevezetesen az információk ellenőrizhetők, azokat megfelelően nyújtják be ahhoz, hogy indokolatlan nehézségek nélkül felhasználhatók legyenek a vizsgálatban, és azokat időben rendelkezésre bocsátják. Ebből következik, hogy amennyiben az említett feltételek teljesülnek, a vizsgálatot végző hatóságok a megállapításuk kialakításakor nem utasíthatják el a benyújtott információkat. A Favorit azzal érvelt, hogy ezek a feltételek a jelenlegi ügyben teljesültek, mivel a Bizottság több olyan dokumentumot ellenőrzött, amelyek a kijátszás hiányára utaltak. Mivel a Bizottság kérte az információknak a próbamérleggel való egyeztetését, amelynek a Favorit és a vele kapcsolatban álló vállalatok eleget tettek, a rendelkezésre álló tények felhasználása előtt köteles volt ezeket az információkat figyelembe venni. A Favorit az érdekelt felek tájékoztatását követően is hasonló érveket terjesztett elő.

(104) A Bizottság megismételte, hogy az alaprendelet 18. cikke alkalmazásának okait a 18. cikk alkalmazásáról szóló levél részletezi. Ezenkívül az ellenőrző látogatás során gyűjtött információk szerepeltek az ellenőrző látogatásról készült, a vállalatnak a látogatást követően átadott jelentésben. Mivel a közölt információk a fenti (90)–(93) preambulumbekezdésben részletezett módon egyértelműen nem voltak ellenőrizhetők, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 18. cikk (3) bekezdésének alkalmazási feltételei nem teljesülnek ([21]), és ténymegállapításait kizárólag az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésére alapozta, nem pedig a két jogszabályhelyre (a 18. cikk (1) és (3) bekezdésére) együttesen, ahogyan azt a Favorit állítja.

(105) A Favorit továbbá azzal érvelt, hogy megfelelően bizonyította, hogy nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet, amit a Bizottságnak módja lett volna ellenőrizni. Valamennyi információ egyezett a vállalat ERP-rendszerében tároltakkal ([22]), azok pedig a Favorit szerint nem voltak visszamenőlegesen módosíthatók. Úgy vélte továbbá, hogy a Bizottságnak szemrevételezéssel is módja lett volna meggyőződni arról, hogy az uniós piacra szállítás céljából berakodott mennyiség megegyezik a vállalat uralszki raktárában megfigyelttel. A Favorit az érdekelt felek tájékoztatását követően is hasonló érveket terjesztett elő.

(106) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felek által benyújtott információknak ellenőrizhetőnek, megbízhatónak és ezért felhasználhatónak kell lenniük, és azokat oly módon kell bemutatni, hogy azokat össze lehessen vetni az azokat benyújtó vállalat auditált könyveivel és nyilvántartásaival, illetve bármely más hivatalos dokumentummal. A Favorit esetében azonban megállapítást nyert, hogy az információk ellenőrizhetetlenek, megbízhatatlanok és használhatatlanok, helyességük nem bizonyítható. A Bizottság ezért nem találta a Favorit által bizonyítottnak, hogy az nem érintett az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatban, nevezetesen nem értékesít orosz nyírfa rétegelt lemezt az Unióba.

([20]) A Fellebbezési Testület jelentése: Egyesült Államok – Egyes Japánból származó melegen hengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS184/AB/R, 80. pont.

([21]) A Bizottság azt vizsgálta, hogy *a* „hiányosságok nem okoztak-e indokolatlan nehézséget annak elfogadhatóan pontos megállapításában, hogy az információkat megfelelő időben nyújtották-e be és azok ellenőrizhetők-e, és hogy a fél a legjobb tudása szerint járt-e el.” Következésképpen ha ezek bármelyike nem teljesül, a rendelkezés nem alkalmazható, és a szóban forgó információk nem vehetők figyelembe (lásd: 2015. március 19-i ítélet, City Cycle Industries kontra Tanács, T 413/13, ECLI:EU:T:2015:164, 120. pont; nem tették közzé, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

([22]) ERP: Enterprise Resource Planning (vállalatirányítási rendszer), egy vállalat üzleti tevékenységeit rögzítő szoftver.

(107) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a Favorit által vásárolt orosz nyírfa rétegelt lemez mennyisége jelentős, értékesítésének [10–40] %-át teszi ki, és megközelíti a Favorit által az Unióba exportált mennyiséget. A fentiekben kifejtett módon azonban a viszonteladásokat rögzítő megbízható és ellenőrizhető számviteli nyilvántartások hiánya nem tette lehetővé a Bizottság számára sem az orosz nyírfa rétegelt lemez mennyiségének, sem rendeltetési helyének megerősítését. A Favorit a rétegelt lemezt kazahsztáni kereskedőkön és egy Kazahsztánon kívüli kereskedőn keresztül értékesítette tovább; ezek esetében a Favorit szerint nincs szükség hivatalosan auditált számviteli nyilvántartásra. Az ellenőrző látogatás során kifejtett módon ezek a kereskedőkön keresztüli értékesítési csatornák tették lehetővé a Favorit számára az Unióba irányuló exportot. Ugyanígy a rétegelt lemez előállításához szükséges orosz inputok beszerzését és a nyírfa rétegelt lemezek kereskedőkön keresztül történő értékesítését sem lehetett semmilyen hivatalos vagy független auditált dokumentum alapján ellenőrizni.

(108) A Favorit számviteli nyilvántartása ennélfogva nem volt teljes, így nem volt ellenőrizhető. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az ERP-rendszer visszamenőleges módosításának lehetetlen voltára vonatkozó érv nem konkrét bizonyítékokon alapult, inkább a vállalat nem ellenőrizhető nyilatkozata volt. Mindenesetre a Bizottság nem tudta ellenőrizni, hogy az ERP-rendszerben rögzített adatok a Favorit ügyleteinek összességét lefedték-e.

(109) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy a zubovszki raktárban, a vállalat telephelyén és az uralszki raktárban tett látogatás során semmilyen nyilvántartás vagy más bizonyíték nem tette lehetővé annak megállapítását, hogy az Unióba szánt nyírfa rétegelt lemezt és a belföldi piacra szánt nyírfa rétegelt lemezt elkülönítve tárolták-e. A látogatás idején a készletszint igen alacsony volt, és annak is csak egy részét jelölték meg. A vállalat sem Zubovszkban, sem az uralszki raktárban nem tudott bemutatni a nyírfa rétegelt lemez származását és rendeltetési helyét nyomon követő, készletmozgásokra vonatkozó nyilvántartásokat. Éppen ellenkezőleg: Zubovszk esetében azzal érveltek, hogy a raktárban dolgozó (egyetlen) alkalmazott kellő ismerettel rendelkezett a berakodásra szánt nyírfa rétegelt lemezről, ezért az értékesítésre kész nyírfa rétegelt lemez nyilvántartására vagy megjelölésére nincs szükség. Uralszkban annak ellenére, hogy a raktárt más vállalatokkal közösen használták, állítólag szintén nem vezettek nyilvántartást. A Bizottság ezért nem értett egyet a Favorit azon érvével, amely szerint az, hogy az Unióba szállításra összeállított áruk hasonlóak azokhoz, amelyeket a Bizottság az uralszki raktárban láthatott, önmagában bizonyítaná, hogy az uniós piacon értékesített rétegelt lemezt a Favorit állította elő. Éppen ellenkezőleg: mivel állítólag egyik raktárban sem vezetnek nyilvántartást, továbbá a Favorit által gyártott és az orosz rétegelt lemezt sem tárolják elkülönítetten, a vállalat nem tudta bizonyítani, hogy kizárólag saját előállítású terméket exportál az Unióba.

(110) A Favorit továbbá azzal érvelt, hogy egyetlen számviteli nyilvántartással rendelkezik, és beszámolóit valamennyi célra, többek között adóelszámolás céljára is ennek alapján készíti. A vállalat szerint a beszerzéseket teljeskörűen rögzíti a számviteli rendszerében, és szerepelteti az adóelszámolásban. A Favorit továbbá azzal érvelt, hogy az adatok megbízhatóságával és ellenőrizhetőségével kapcsolatos számviteli hiányosságai nem relevánsak a mentesség iránti kérelmének értékelése szempontjából. A vállalat szerint a Bíróság *Maxcom* ügyben hozott ítélete ([23]) értelmében a mentesség iránti kérelmeknek helyt kell adni, ha azokat olyan bizonyítékokkal támasztják alá, amelyek igazolják, hogy a kérelmet benyújtó exportőrök nem folytattak az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatot. Azzal érvelt, hogy a Bíróság nem korlátozta egy adott típusra a vonatkozó jogi norma teljesítése érdekében benyújtandó bizonyítékok fogalmát. Álláspontja szerint különösen nem volt követelmény az, hogy a kérelmezők pénzügyi kimutatásokkal, auditált pénzügyi kimutatásokkal, „hivatalos beszámolóval" rendelkezzenek, és hogy elvben bármilyen bizonyíték elegendő.

(111) A Bizottság szerint nem volt helytálló az, hogy mindössze egyetlen számviteli nyilvántartás lenne. Éppen ellenkezőleg: a Favorit adóelszámolási célra használt számviteli nyilvántartása nem volt teljes. Mivel a nyilvántartásnak rendes körülmények között tartalmaznia kell az orosz nyírfa rétegelt lemez vásárlását és viszonteladását, a Bizottság nem értett egyet azzal, hogy annak megbízhatósága irreleváns lenne a mentesség iránti kérelem értékelése szempontjából. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a 18. cikk alkalmazására vonatkozó következtetése számos, a (90)–(93) preambulumbekezdésben részletezett tényezőn, nem pedig egy konkrét bizonyítékon alapult. Ezért elutasította azt az állítást, amely szerint a számviteli hiányosságok nem relevánsak.

([23]) A Bíróság (negyedik tanács) 2017. január 26-i ítélete, C-247/15 P, C-253/15 P és C-259/15 P egyesített ügyek, 58. pont.

(112) A Favorit azzal érvelt továbbá, hogy a kérdőív és az ellenőrzést megelőző levél előírta a próbamérleggel és az elektronikus nyilvántartásokkal való teljeskörű egyeztetést, amelynek a Favorit eleget is tett. Úgy ítélte meg, hogy a Bizottság „nem határozta meg részletesen", hogy a Favoritnak az adatokat egyes „hivatalos nyilvántartásokhoz" is hozzá kellene kapcsolnia. Azzal érvelt továbbá, hogy a Bizottság az információk strukturálásának megkívánt módját sem fejtette ki. Álláspontja szerint a Bizottság tehát nem vette figyelembe azokat a valós nehézségeket, amelyekkel a Favorit szembesült (mint például a pénzügyi kimutatások hiányát), és amelyeket a Bizottság tudomására hozott. Álláspontja szerint a Bizottság ezt követően nem róhatta fel a Favoritnak az együttműködés állítólagos hiányát.

(113) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Részletesen meghatározta a megadandó információkat és azt, hogy azokat milyen elrendezésben kell szerepeltetni a kérdőíven. Szokásos gyakorlatával összhangban járt el a tekintetben is, hogy az információk valóságnak megfelelő voltát többek között a hivatalos nyilvántartásokkal, adóbevallásokkal vagy gyári nyilvántartásokkal való összevetés útján ellenőrizte. A Favorit azonban nem tudta a hivatalos vagy független ellenőrzés alá vont dokumentumokkal való egyeztetést biztosítani. A Bizottság megismételte továbbá, hogy a 18. cikk alkalmazásának oka nem az volt, hogy a Favorit megtagadta a kért információk benyújtását, arra a (90)–(93) preambulumbekezdésben részletesen kifejtett tények miatt került sor. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(114) A Favorit azzal érvelt, hogy az ellenőrző látogatás során egyeztette az adóelszámolási moduljában szereplő bevételeket a héabevallásokban szereplő bevételekkel, valamint hogy a bevételeket az irányítási és adóelszámolási modullal is egyeztette. Az egyeztetés szerint mindkét adatsor ugyanabból a nyilvántartásból származott, ennélfogva megbízható, pontos és ellenőrizhető volt. A 18. cikk alkalmazásáról szóló levél tehát nyilvánvalóan tévesen és indokolatlanul állította, hogy probléma merült fel az egyeztetéssel kapcsolatban, egyúttal ellentétes volt a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének (1) bekezdésével is.

(115) A Bizottság megállapította, hogy a nyilvántartások csak részben egyeznek a hivatalos dokumentumokkal, így az sem tekinthető igazoltnak, hogy a vállalat minden más információt helyesen jelenít meg. A Bizottság tehát nem értett egyet azzal, hogy mivel a tevékenység részben egyezett a hivatalos nyilvántartással, az adatokat el kell fogadni. Az előzőekben kifejtett módon az, hogy az adatok nem voltak teljeskörűen egyeztethetők, megkérdőjelezi a Favorit által benyújtott információk összességét. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(116) A Favorit továbbá azzal érvelt, hogy a 18. cikk alkalmazásáról szóló levél nem fejtette ki, hogy a Bizottság mely rendelkezésre álló tényeket kívánja alkalmazni, és hogy ezek a rendelkezésre álló tények a Favorit adatain vagy egyéb forráson alapulnak-e. Nincs olyan nyilvántartott körülmény, amely a Favorit átrakodásban vagy az intézkedések kijátszására irányuló egyéb gyakorlatban való érintettségére utalna. Még ha a 18. cikk (1) bekezdése lenne is alkalmazandó, a hiányzó információkat észszerűen csak a Favorit által szolgáltatott adatokkal lehetne helyettesíteni. A Favorit véleménye szerint a kijátszással kapcsolatban az egész országra vonatkozóan tett megállapításoknak a vállalatra való extrapolálása észszerűtlen, mivel a tények ilyen kiválasztása egyértelműen egy nem együttműködő fél büntetését célozná, ami a Favorit esetében nem áll fenn.

(117) A Favorit továbbá úgy vélte, hogy az együttműködés állítólagos hiánya miatti hátrányos következmények megállapítására irányuló kísérletek a dömpingellenes megállapodás 6.8. cikke, valamint az Alapjogi Charta 48. cikke értelmében jogellenesek. Azzal érvelt, hogy a Mexikó – A rizsre vonatkozó dömpingellenes intézkedések ügyben hozott ítélettel és a Kína – szemcseorientált síkhengerelt elektromos acél ügyben készült vizsgálóbizottsági jelentéssel összhangban a Bizottságnak a „rendelkezésre álló legjobb információt" kell feltárnia, amelynek nem egyszerűen helyesnek vagy hasznosnak, hanem „a legmegfelelőbbnek" vagy „leghelyénvalóbbnak" kell lennie, és hogy az együttműködés hiánya nem indokolja a hátrányos következmények megállapítását ([24]). A Favorit az érdekelt felek tájékoztatását követően megismételte ugyanezt az érvet.

([24]) A Fellebbezési Testület jelentése: Mexikó – A rizsre vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS295/AB/R, 289. pont; a vizsgálóbizottság jelentése: Kína – szemcseorientált síkhengerelt elektromos acél, WT/DS414/R, 7.302. pont.

(118) A Bizottság megismételte, hogy a Favorit adatai nem alkalmasak arra, hogy rájuk alapozza a megállapításait. Az előzőekben kifejtett módon a vállalat által szolgáltatott adatok ellenőrizhetetlenek, ennélfogva pedig még az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése alapján sem voltak felhasználhatók. Amint azt a Bíróság megerősítette, az egyes exportáló gyártóknak kell bizonyítaniuk azt, hogy sajátos helyzetük indokolja az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentességet ([25]). Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Favorit nem bizonyította, hogy valódi gyártó, amely nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet. Ilyen körülmények között a Bizottságnak – korábbi gyakorlatának megfelelően – nem volt más választása, mint hogy a kijátszással kapcsolatban az egész országra vonatkozóan tett megállapításokra támaszkodjon. Az alaprendelet 18. cikkének (6) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, „előfordulhat, hogy számára a vizsgálat eredménye kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna". Ennek megfelelően az, hogy az országos megállapítások Favoritra történő alkalmazása kevésbé lenne kedvező a Favoritra nézve, nem a Favorit szankcionálására irányult, csupán az egyetlen lehetőség volt annak következményeként, hogy a vállalat adatai nem voltak felhasználhatók.

(119) A Favorit továbbá azzal érvelt, hogy benyújtotta a kivitelében közreműködő kazahsztáni kereskedők eredménykimutatását, lehetővé téve a Bizottság számára a teljeskörű ellenőrzést és egyeztetést. Szerinte e kereskedők nem kötelesek auditált beszámolókat benyújtani. A Favorit azt is előadta, hogy a Bizottság tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy nem nyújtotta be a Kazahsztánon kívüli kereskedő eredménykimutatását. Ugyancsak megismételte, hogy a Kazahsztánon kívüli kereskedő nem köteles auditált beszámolót készíteni.

(120) A Bizottság megjegyezte, hogy a kereskedők eredménykimutatásai csak a Favorit üzleti tevékenységének egy részét tükrözik, ennélfogva nem bizonyítják a Favorit által közölt valamennyi adat helyességét. Hasonlóképpen a Kazahsztánon kívüli kereskedő számviteli nyilvántartásában a Favorit értékesítéseinek csak egy része jelent meg, így nem volt alkalmas annak megállapítására, hogy a Favorit nyilvántartása megfelel-e a valóságnak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(121) A Favorit továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság következetesen alkalmazott gyakorlata alapján a kijátszás elleni küzdelemmel való együttműködés hiánya nem eredményezi automatikusan sem a kijátszás megállapítását, sem pedig a benyújtott adatok teljes figyelmen kívül hagyását. Hivatkozott a Marokkóból származó üvegrost szövetekkel kapcsolatos vizsgálatra, amelyben egy gyártó hét probléma miatt nem minősült együttműködőnek, a Bizottság mégis elfogadta az adatait ([26]), valamint az Indiából származó kumarinnal kapcsolatos vizsgálatra ([27]), amelynek során egy vállalat félrevezette a Bizottságot a kereskedelmi vállalataival való kapcsolata tekintetében, az alaprendelet 18. cikkének alkalmazására mégsem került sor. Ezért úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak a rendelkezésre álló tények alkalmazására irányuló szándéka és az adatok elutasítására irányuló szándéka sérti a megkülönböztetésmentesség elvét, amely arra kötelezi, hogy a hasonló helyzeteket azonos módon kezelje. A Favorit továbbá azzal érvelt, hogy helyzete hasonló a *Maxcom* ügyben hozott ítélet tárgyát képező helyzethez, ezért a kijátszással kapcsolatban az egész országra vonatkozóan tett megállapítások alapján nem állapítható meg, hogy abban a Favorit is érintett. Saját megítélése szerint a Favorit bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet, ezért a Bizottság nem alkalmazhatja az országos megállapításokat a helyzetére.

([25]) Lásd például: 2017. január 26-i ítélet, Maxcom kontra Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P és C-259/15 P, ECLI:EU:C:2017:61, 59. pont.

([26]) A Bizottság (EU) 2022/302 végrehajtási rendelete (2022. február 24.) a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozóan az (EU) 2020/776 végrehajtási rendelettel módosított, az (EU) 2020/492 végrehajtási rendelettel bevezetett végleges dömpingellenes vámnak a Marokkóban feladott, akár Marokkóból származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára történő kiterjesztéséről, valamint az (EU) 2020/492 végrehajtási rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseknek a Marokkóban feladott, akár Marokkóból származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalával megvalósított esetleges kijátszására vonatkozó vizsgálat megszüntetéséről (HL L 46., 2022.2.25., 49. o.).

([27]) A Tanács 2272/2004/EK rendelete (2004. december 22.) a Kínai Népköztársaságból származó kumarin behozatalára a 769/2002/EK rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámnak az Indiából vagy Thaiföldről szállított kumarin behozatalára – függetlenül attól, hogy Indiából vagy Thaiföldről származóként jelentik-e be – történő kiterjesztéséről (HL L 396., 2004.12.31., 18. o.), (11)–(12) preambulumbekezdés.

(122) A Bizottság megjegyezte, hogy a megállapításait eseti alapon teszi, és a jelenlegi ügyben – a fentiekben részletesen kifejtett módon – kellő figyelmet fordított annak megítélésére, hogy felhasználásra a teljes adatkészlet vagy csak valamely konkrét információ nem alkalmas; a hiányzó információk jelentős hatást gyakorolnak-e a vizsgálat eredményére; valamint az információk hiányában a Bizottság észszerű megállapításra juthat-e. Ezenkívül a Favorit által említett ügyek tényállása számos szempontból teljesen eltérő volt. Külön említést érdemel, hogy a többi esetben az érintett vállalatok üzleti modellje eltérő volt, és nem merült fel probléma az auditált pénzügyi kimutatások hiányával kapcsolatban. Ezért a Bizottság nem értett egyet azzal, hogy pusztán azért, mert a fenti esetekben nem utasította el teljes mértékben az adatokat, a vizsgált esetben is azonos megközelítést kellene alkalmaznia. A Bizottság tehát megalapozatlannak találta az állítást. A Bizottság továbbá azt sem találta ellenőrzött bizonyítékokkal alátámasztottnak, hogy a Favorit nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet – megbízható és ellenőrizhető adatok hiányában a vállalat nem tudta bizonyítani, hogy az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatra nem került sor.

(123) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Favoritra vonatkozó ténymegállapításoknak az alaprendelet 18. cikke értelmében rendelkezésre álló tényeken kell alapulniuk, és hogy a Favorit nem bizonyította az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerint, hogy olyan gyártó lenne, amely nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet. A Bizottság ezért elutasította a mentesség iránti kérelmet.

(124) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Favorit megismételte ugyanezeket az állításokat. Ismételten állította, hogy bizonyítottan nem rak át orosz nyírfa rétegelt lemezt, és hogy a Bizottság megsértette a dömpingellenes megállapodást és az alaprendeletet. Elsősorban azzal érvelt, hogy megbízható számviteli nyilvántartással rendelkezik, az általa benyújtott információk ellenőrizhetők, készleteiben egyértelműen elkülöníti saját termelését a harmadik felek termelésétől, és csak egyetlen számviteli nyilvántartást vezet. Ismételten előadta, hogy a Bizottság az összes információt ellenőrizte.

(125) A Favorit továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azokat a nehézségeket, amelyekkel egy fejlődő országban található kisvállalatként szembesül. Megismételte továbbá, hogy a rendelkezésre álló tények felhasználása hátrányosan érintette a Favoritot, megsértve ezzel a dömpingellenes megállapodás 6.8. cikkét.

(126) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Favorit által felhozott valamennyi érvet a (91)–(122) preambulumbekezdés már részletesen tárgyalta. Mivel nem terjesztettek elő új érdemi észrevételeket, a (123) preambulumbekezdésben foglalt következtetés megerősítést nyert.

4.1.2. *A Semipalatinsk kapcsán tett ténymegállapítások*

(127) A kérdőívre adott válaszában a Semipalatinsk közölte, hogy kizárólag nem orosz préselt faanyagot használ bemeneti anyagként. Az ellenőrző látogatás során azonban a Bizottság feltárta, hogy az egyik beszállítótól vásárolt préselt fa Oroszországból származik, míg a Semipalatinsk legnagyobb beszállítójától történő beszerzések esetében a származás nem volt megállapítható. Az információ az alaprendelet 13. cikke alapján annak megállapításához szükséges, hogy a nyírfa rétegelt lemez előállítása során az Oroszországból származó bemeneti anyag milyen százalékos arányt képvisel, ennélfogva szükséges a mentesség iránti kérelem elbírálásához.

(128) Ezenkívül a Bizottság szolgálatai nem tudták megállapítani az alaprendelet 13. cikkében előírt hozzáadott érték kiszámításához szükséges munkaerőköltségeket, mivel a Semipalatinsk nem vette figyelembe az összes alkalmazottat az előállítási költségekre vonatkozó táblázatban, ugyanis azokat készpénzben fizették ki, így nem szerepeltek a hivatalos nyilvántartásban.

(129) Ezenkívül a Semipalatinsk nem nyújtotta be időben a vele kapcsolatban álló vállalatokra, az RKD LLP-re és az RKD Latviára vonatkozó kitöltött kérdőíveket. A Bizottság mind a kérdőíven, mind a későbbi hiánypótlásra felhívó levelekben, valamint 2023. november 27-én, az ellenőrző látogatást megelőzően e-mailben is kérte a féllel kapcsolatban álló vállalatok kérdőívre adott válaszainak benyújtását. Az ellenőrző látogatás során a Semipalatinsk csak részleges adatokat közölt az RKD LLP-re vonatkozóan, míg az RKD Latvia esetében az ellenőrző látogatást követően nyújtott be részleges adatokat. A féllel kapcsolatban álló vállalatokra vonatkozó adatok késedelmes benyújtása mindkét esetben megakadályozta a Bizottság tisztviselőit abban, hogy teljeskörű és megfelelő helyszíni ellenőrzést végezzenek.

(130) A fentieken túlmenően az ellenőrző látogatás utolsó napján a Bizottság tisztviselői nem tudták elvégezni a végső ellenőrzéseket, például a beszállítókkal, ügyfelekkel és a féllel kapcsolatban álló vállalatokkal való kapcsolattartás ellenőrzését.

(131) A Semipalatinsk kérésre sem adott átfogó áttekintést a Bizottság szolgálatainak a fő beszállítójával folytatott kommunikációról. Az ellenőrző látogatás során nem jelölt meg olyan e-mail-fiókot, amelyet a Semipalatinsk kifejezetten a beszállítóival és vevőivel való kommunikációhoz használt. Mindazonáltal a Bizottság tisztviselői olyan közlésekre bukkantak, amelyek kétségbe vonják a Semipalatinsk azon állításainak megbízhatóságát, amelyeket a vállalat a kereskedelmi kapcsolataira vonatkozóan tett.

(132) A vizsgálat feltárta, hogy az RKD LLP és a Semipalatinsk raktárai azonos telephelyen találhatók. A termékeket manuálisan látták el jelöléssel úgy, hogy az nem tartalmazott tételazonosító információt, sem QR- vagy vonalkódot, amely lehetővé tette volna az előállításig történő visszakövetést. Ezenkívül a Semipalatinsk raktára mellett olyan raktárak és külső tárolóhelyek is voltak, ahol az RKD LLP a viszonteladás céljából vásárolt orosz nyírfa rétegelt lemezt tárolta. Így a Bizottság tisztviselői nem tudtak kellő bizonyosságot szerezni azzal kapcsolatban, hogy az RKD LLP milyen tevékenységet végez a forgalmazott orosz nyírfa rétegelt lemezek mozgása során. Hasonlóképpen a Bizottság egy másik raktárban sem tudta ellenőrizni az áruk mozgását, mivel a helyszínen nem álltak rendelkezésre igazoló dokumentumok és informatikai rendszerek.

(133) Az ellenőrző látogatás során a Semipalatinsk kifejtette, hogy Kazahsztán nem rendelkezik elegendő nyírfával ahhoz, hogy a nyírfa rétegelt lemez kizárólag kazah anyagokból gazdaságosan előállítható legyen. Ezért a Semipalatinsk orosz „préselt fatáblát" vásárolt bemeneti anyagként, amelyet kazah rönkből készült saját előállítású nyírfa furnérral vont be. A vizsgálati időszakban ez volt a fő bemeneti anyag. A Bizottság azonban nem talált készletet e bemeneti anyagból. A Semipalatinsk azt állította, hogy az ellenőrző látogatások idején nem voltak új megrendelések, ezért a raktárakban sem tartották készleten a bemeneti anyagot. Ez azonban ellentmondott a Semipalatinsk arra vonatkozó kijelentéseinek, hogy az adott bemeneti anyagok fontos szerepet töltenek be a vállalat üzleti modelljében.

(134) A fentiek alapján a Bizottság tájékoztatta a Semipalatinskot arról, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését kívánja alkalmazni, és megállapításait az említett jogszabályhely értelmében a rendelkezésre álló legjobb tényekre alapozza.

(135) A 18. cikk alkalmazásáról szóló levélre válaszul a Semipalatinsk azt állította, hogy a bemeneti anyagként felhasznált préselt fatáblák beszerzése kazah beszállítókon keresztül történt, amelyeket nem terhel jogi kötelezettség a származásra vonatkozó dokumentáció átadására. A Semipalatinsk hangsúlyozta továbbá, hogy a Bizottság korábban nem kérte a bementi anyag származására vonatkozó információkat, és hogy az említett bemeneti anyag további feldolgozása a végtermék előállítási költségében 47 %-os hozzáadott értéket képvisel.

(136) A Semipalatinsk azt állította, hogy az ellenőrző látogatás során bemutatta az egyik beszállítójával folytatott kapcsolattartást. A vállalat továbbá fenntartotta, hogy a kérdőív táblázataiban megbízható információkat szerepeltetett, és valamennyi alkalmazottat feltüntetett, beleértve a készpénzben fizetett munkavállalókat is. A Semipalatinsk továbbá azzal érvelt, hogy elegendő információt szolgáltatott a vele kapcsolatban álló RKD LLP-ről és RKD Latviáról. Végül a Semipalatinsk azt állította, hogy az RKD LLP és a Semipalatinsk különböző raktárakkal rendelkezik, mivel munkavállalóik, bérleti szerződéseik és rakodási eszközeik sem azonosak.

(137) A Bizottság elutasította ezeket az állításokat. Mind a kérdőíven, mind a későbbi hiánypótlásra felhívó levelekben kérte a bemeneti anyagok származásának megjelölését. Bár a Semipalatinsk törekedett a bemeneti anyag származásának igazolására, a Bizottság nem jutott kellő időben megbízható információkhoz a bemeneti anyagok nagy részének származásáról. A Bizottság tisztviselői újraszámították az összeállítási vagy befejezési műveletek során a felhasznált részekhez hozzáadott értéket, amely kisebb volt az előállítási költség 1 %-ánál.

(138) A Bizottság azt az állítást is elutasította, hogy az ellenőrző látogatás során tájékoztatták az egyes beszállítókkal folytatott kommunikációra használt e-mail-fiókról. A Semipalatinsk csak az ellenőrző látogatás végén tájékoztatta a Bizottság tisztviselőit az e-mail-fiók létezéséről. Így a szükséges ellenőrzéseket nem lehetett elvégezni, amellett, hogy az informatikai személyzet nem állt rendelkezésre az ellenőrző látogatás végén felmerült technikai problémák megoldására.

(139) A Bizottság továbbá elutasította a Semipalatinsk azon állításait, amelyek szerint időben benyújtotta az RKD LLP-re és az RKD Latviára vonatkozó hiánytalan kérdőíveket. A Semipalatinsk mindössze töredékes adatokat nyújtott be, az előbbi esetében az ellenőrző látogatás során, az utóbbi esetében pedig azt követően. Amellett, hogy az adatok hiányosak voltak, a közlésükre sem került sor időben, így ellenőrzésükre nem nyílt mód. Az, hogy az RKD Latvia esetében további független érdekelt felek is voltak, nem releváns, mivel az RKD Latvia a féllel kapcsolatban álló vállalat, ennélfogva pedig meg kellett adnia a kért információkat. 2023. november 27-én, egy héttel az ellenőrző látogatás megkezdése előtt a Bizottság ellenőrzést megelőző levélben arról tájékoztatta a Semipalatinskot, hogy az ellenőrző látogatás során nem nyújthat be új információt. A levélben azt is kifejtette, hogy a közölt adatok bármely ezen időpontot követő módosítása a 18. cikk alkalmazását eredményezheti. A Bizottság elutasította azt az állítást, hogy a Semipalatinsk megbízható információkat szolgáltatott a munkaerőköltségekről. Bár a Bizottság elismeri, hogy a „2. melléklet – Költségfelhasználásra vonatkozó információk kérése" táblázatban közölt munkaerőköltségek az összes munkavállalóra kiterjednek, a munkaerőköltségek a Semipalatinsk pénzügyi nyilvántartásában nem voltak ellenőrizhetők amiatt, hogy a munkavállalók egy részét készpénzben fizetik.

(140) Végül a Bizottság lényegtelennek minősítette és elutasította a Semipalatinsk azon állításait, hogy a két vállalat eltérő raktárakkal és személyi állománnyal rendelkezik. A Bizottság megismételte, hogy bár a két vállalat raktárai külön bérleti szerződésekkel, rakodási eszközökkel és alkalmazottakkal rendelkezhetnek, mégsem tudott kellő bizonyosságot szerezni azzal kapcsolatban, hogy az RKD LLP milyen tevékenységet végez a forgalmazott orosz nyírfa rétegelt lemezek mozgása során.

(141) Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a Semipalatinsk nem bizonyította az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerint, hogy olyan gyártó, amely nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet, ezért a Semipalatinskra vonatkozó ténymegállapításokat az alaprendelet 18. cikke értelmében a rendelkezésre álló tényekre kell alapozni, a kijátszással kapcsolatban az egész országra vonatkozóan tett megállapítások alkalmazásával. A Bizottság ezért elutasította a mentesség iránti kérelmet.

(142) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Semipalatinsk azt állította, hogy gyártóüzeme 2012 – az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemez behozatalára vonatkozó eredeti dömpingellenes vizsgálat megindítása előtti időpont – óta működik. A Semipalatinsk azt is állította, hogy a vizsgálat során nagyfokú együttműködést tanúsított a Bizottsággal, és hogy téves és valótlan a Bizottság azon következtetése, hogy a vállalat nem valódi nyírfarétegeltlemez-gyártó.

(143) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a gyártás állítólagos kezdő időpontja nem befolyásolja a vizsgálat során a Semipalatinsk tekintetében tett ténymegállapításokat. A Bizottság elismerte továbbá, hogy a Semipalatinsk személyzete együttműködött a vizsgálat és az ellenőrzés során is, azonban a vállalat nem nyújtotta be a szükséges információkat az alaprendeletben előírt határidőn belül. Ezért megállapítást nyert, hogy a Semipalatinsk nem bizonyította, hogy valódi gyártó, amely nem érintett az intézkedések kijátszására irányuló, feltárt gyakorlatban.

(144) A fentiekre tekintettel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az érdekelt felek tájékoztatását követő beadványában a Semipalatinsk nem nyújtott be új megalapozott állítást, és hogy a Semipalatinsk által felhozott valamennyi érvet részletesen tárgyalta a (135)–(140) preambulumbekezdésben.

(145) mivel nem terjesztettek elő új érdemi észrevételeket, a fenti (141) preambulumbekezdésben foglalt következtetés megerősítést nyert.

4.1.3. *A Severnyi Fanernyi Kombinat LLP kapcsán tett ténymegállapítások*

(146) A Severnyi Fanernyi Kombinat LLP-nél és a vele kapcsolatban álló vállalatoknál (a továbbiakban: SFK) tett ellenőrző látogatás során a Bizottság megállapította, hogy az SFK nem számolt be a vele kapcsolatban álló oroszországi vállalatról. A vállalatot független rönkszállítóként jelentették be. Az SFK ezért erre a vállalatra vonatkozóan nem nyújtott be kitöltött kérdőívet. Az ellenőrző látogatás során a Bizottság megállapította továbbá, hogy a részletes ellenőrzésre kiválasztott tranzakciók közül több esetében is az SFK a valóságnak nem megfelelően jelentette be az orosz rönkök származását, azokat Kazahsztánból származóként tüntetve fel ([28]). Ennek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az SFK hamis és félrevezető információk közlésével jelentősen akadályozta a vizsgálatot. Továbbá, mivel az információkra az Oroszországból vásárolt bemeneti anyagok százalékos arányának megállapításához és a hozzáadott érték kiszámításához volt szükség, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nem használhatja fel az SFK adatait annak bizonyítására, hogy a vállalat nem folytatott az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatot. Ennek alapján a Bizottság szolgálatai arról tájékoztatták az SFK-t, hogy figyelmen kívül kívánják hagyni az adatait, és az alaprendelet 18. cikkét kívánják alkalmazni.

(147) Az SFK nem értett egyet. Azzal érvelt, hogy a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie az SFK által az együttműködés terén tett jelentős erőfeszítéseket, azt, hogy az SFK a régió egyik fő munkáltatója, valamint azt, hogy egy fejlődő országban folytat tevékenységet. Az SFK felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy korlátozott létszáma és az auditált pénzügyi kimutatások hiánya ellenére is törekedett részletes választ adni a kérdőívre; ennek kapcsán utalt az általa szolgáltatott információkra és egyeztetésekre. Az SFK érvelése szerint továbbá súlyosan eltúlzott a Bizottság azon állítása, hogy a vele kapcsolatban álló oroszországi vállalattal való kapcsolat közlésének elmulasztása és a mintában szereplő ügyletek egyikére vonatkozó téves származási nyilatkozat azt jelenti, hogy az SFK hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, és jelentősen akadályozta a vizsgálatot. Úgy ítélte meg, hogy a Bizottság jog- és ténybeli hibát követett el, megsértette az EU WTO-kötelezettségeit, diszkriminatív, és figyelmen kívül hagyta az SFK csoport személyzetének fáradságos munkáját. Az SFK továbbá úgy vélte, hogy a különböző egyeztetések során a Bizottság számára a helyszíni ellenőrzés során is megállapítható módon bizonyította, hogy az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatban nem érintett.

(148) Az SFK úgy vélte, hogy a Bizottság azon szándéka, hogy az SFK adatait teljes egészében figyelmen kívül hagyja, nyilvánvalóan ellentétes a 6.8. cikkel, valamint a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének (3) bekezdésével. Hivatkozott a Fellebbezési Testületnek az Egyesült Államok – melegen hengerelt acél ügyben ([29]) készített jelentésére, amely kimondta, hogy a II. melléklet (3) bekezdése szerint a vizsgálatot végző hatóságok kötelesek felhasználni az információkat, ha három feltétel teljesül: nevezetesen az információk ellenőrizhetők, azokat megfelelően nyújtják be ahhoz, hogy indokolatlan nehézségek nélkül felhasználhatók legyenek a vizsgálatban, és azokat időben rendelkezésre bocsátják. Érvelése szerint amennyiben az említett feltételek teljesülnek, a vizsgálatot végző hatóságok a megállapításuk kialakításakor nem utasíthatják el a benyújtott információkat. Véleménye szerint a feltételek teljesültek a jelenlegi vizsgálatban, mivel a Bizottság ellenőrzött minden egyes időben benyújtott dokumentumot, amely a kijátszás hiányára utal. Az SFK úgy vélte, hogy a Bizottság rossz sorrendben végezte el az SFK által benyújtott adatok elemzését; ennek kapcsán az Egyesült Államok – Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (Korea) ügyre ([30]) hivatkozott. A helyes sorrend szerint először a Bizottságnak adott közvetlen válaszban szereplő összes információt kellene figyelembe venni, és mivel a szolgáltatott információk megfelelnek a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének (3) bekezdésében foglalt kritériumoknak, a Bizottság rendelkezik az SFK mentesség iránti kérelmének elfogadásához szükséges valamennyi információval.

([28]) Az eltérésekre vonatkozó részletes információkat a 18. cikk alkalmazásáról szóló levél érzékeny adatokat tartalmazó változata fejtette ki.

([29]) A Fellebbezési Testület jelentése: Egyesült Államok – Egyes Japánból származó melegen hengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS184/AB/R, 80. pont.

([30]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Egyesült Államok – Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (Korea), 7.138. pont.

(149) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Az SFK állításaival ellentétben úgy ítélte meg, hogy a féllel kapcsolatban álló oroszországi vállalattal és a vásárolt rönk származásával kapcsolatos bejelentés elmulasztása, illetve téves bejelentése súlyosan akadályozza a vizsgálatot. Az adatszolgáltatási időszakban az SFK nyírfa rönköt, furnért, gyantát és nyírfa rétegelt lemezt is vásárolt Oroszországból. E körülményekre tekintettel a Bizottságnak meg kellett határoznia az Oroszországból származó bemeneti anyagok pontos százalékos arányát annak megállapítása érdekében, hogy az orosz részek az összeállított terméket alkotó részek összértékének legalább 60 %-át képviselik-e, és a felhasznált részekhez az összeállítási vagy befejezési művelet során hozzáadott érték nagyobb volt-e a gyártási költség 25 %-ánál. A bemeneti anyag értékére és származására vonatkozó információk tehát közvetlen hatást gyakoroltak a mentesség iránti kérelem értékelésére. Mivel a féllel kapcsolatban álló orosz vállalat kérdőívre adott válaszait nem lehetett ellenőrizni, és mivel az SFK a vele kapcsolatban álló vállalatra vonatkozó számviteli nyilvántartása a rönkbeszerzésen kívül egyéb pénzügyi tranzakciókat – a vállalat magyarázata szerint „előlegfizetéseket" – is tartalmazott, a Bizottság nem tudta ellenőrizni a rönkök mennyiségét és értékét, ahogyan azt sem, hogy sor került-e más bemeneti anyag vagy az érintett termék beszerzésére. Mivel a féllel kapcsolatban álló vállalat kérdőívre adott válaszát nem a kért időpontban, a vizsgálat kezdetén, hanem csak az ellenőrző látogatás legvégén nyújtották be, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az SFK és a vele kapcsolatban álló orosz vállalat közötti pénzügyi és áruforgalomra vonatkozó információk nem ellenőrizhetők. Ezért nem helytálló azzal érvelni, hogy az információkat megfelelően, időben nyújtották be, és hogy azok ellenőrizhetők voltak. Ezért a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének (3) bekezdésében foglalt feltételek nem teljesültek.

(150) Az SFK továbbá úgy vélte, hogy a Bizottság nem hagyhatja figyelmen kívül az SFK által szolgáltatott valamennyi információt. Az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésére hivatkozott, amely úgy rendelkezik, hogy „[h]a megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni". Ennek alapján úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a vizsgálat során az e tekintetben rendelkezésre álló tények alkalmazásával járhat el, tehát az orosz vállalatot a féllel kapcsolatban álló vállalatként kezelheti, ugyanakkor úgy tekintheti, hogy a rönköket tévesen jelentették be Oroszországból származóként. Az SFK azzal érvelt, hogy a rendelkezésre álló tények azonban nem voltak hatással az általa a vizsgálat során egyébként benyújtott adatokra, amelyek szerint az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlat nem valósult meg. Az SFK továbbá úgy vélte, hogy a hozzáadott érték kiszámításához a Bizottságnak nem kell tudnia, hogy az alkatrészek melyik országból származnak. Megítélése szerint nincs jelentősége annak, hogy a szállító kapcsolatban áll-e a féllel, vagy sem, mivel ha ki is kellene igazítani az input transzferárait, az a gyártási összköltségre is hatással lenne, így a hozzáadott érték nem változna. Ezért a 18. cikk alkalmazásáról szóló levél nyilvánvaló értékelési hibán alapul, és ellentétes az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdésével.

(151) A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy a szóban forgó ügyben a hamis és félrevezető információk közlésének egyetlen helyénvaló következménye az lenne, hogy az orosz vállalatot a féllel kapcsolatban álló vállalatként kezelje, a mintában szereplő ügylettel érintett rönkök esetében pedig tekintse úgy, hogy azokat tévesen jelentették be Oroszországból származóként. A rönkökre vonatkozó hamis információközlés és az a tény, hogy a Bizottság nem tudta ellenőrizni a féllel kapcsolatban álló orosz beszállítót, megbízhatatlanná tette az SFK teljes adatkészletét. Az SFK kijelentette, hogy [6–10] % arányban vásárolt a vele kapcsolatban álló orosz beszállítótól. A Bizottság nem tudta ellenőrizni a rönkök mennyiségét, és arról sem győződhetett meg, hogy az SFK csak rönköt vásárolt a vállalattól, nem pedig magát az érintett terméket. A Bizottság megjegyezte, hogy 2023 végén az SFK-nak tartozása volt az orosz vállalattal szemben, ami a vállalat e parterével bonyolított forgalmának felét tette ki. Ezenkívül az SFK az adatszolgáltatási időszakban az érintett terméket is vásárolta Oroszországból, amelyet eredetileg „félkész termékként" jelentett be a Bizottságnak. Ezért az, hogy az SFK nem nyújtott be kitöltött kérdőívet a Bizottságnak, közvetlenül befolyásolta a vizsgálat eredményét.

(152) Ezenkívül a bemeneti anyagnak az előállítási költségeken belüli pontos százalékos aránya nemcsak az Oroszországból származó bemeneti anyag százalékos arányának megállapítása (a 60 %-os vizsgálat), hanem a hozzáadott érték (a 25 %-os vizsgálat) tekintetében is releváns volt. Az SFK azon állításai, hogy a hozzáadott érték akkor is azonos lenne, ha a bemeneti anyagok 100 %-a Oroszországból származna, nem helytállóak.

(153) Az SFK előadta továbbá, hogy annak feltételezésével együtt is, hogy az SFK együttműködése a vizsgálat során nem maradéktalanul megfelelő, a Bizottság köteles eleget tenni az alaprendelet 18. cikke (3) bekezdésének, amely szerint „[a]z érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az észszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el". Az SFK úgy vélte, hogy a Bizottság által a vállalati struktúrára és a rönkök származására vonatkozó információk pontosságával kapcsolatban felvetett két szempont nem olyan jellegű, hogy indokolatlanul megnehezítené az akár átrakodás, akár összeállítási (összeszerelési) vagy befejezési művelet révén történő kijátszás hiányára vonatkozó, elfogadhatóan pontos megállapításokat. Az SFK tehát azzal érvelt, hogy az információkat kellő időben nyújtotta be, azokat ellenőrizték, és azok tükrözték az SFK együttműködési képességét, ezért azokat nem helyénvaló figyelmen kívül hagyni.

(154) A Bizottság megismételte, hogy a tévesen közölt információk, valamint az, hogy az SFK-val kapcsolatban álló orosz vállalat kérdőívét nem nyújtották be az ellenőrző látogatás előtt, olyan problémák voltak, amelyek jelentős mértékben akadályozták a Bizottságot abban, hogy elfogadhatóan pontos ténymegállapításra jusson. A téves nyilatkozat súlyosan érintette a vizsgálatot, és ennek következtében az SFK adatait nem lehetett felhasználni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(155) Az SFK azzal érvelt, hogy először ő maga közölte a Bizottsággal a vele kapcsolatban álló orosz vállalattal való kapcsolat meglétét, és annak tényét nem a Bizottság tárta fel. Érvelése szerint a nyilvántartásokban nem szerepel arra utaló körülmény, hogy a Bizottságnak tudomása lett volna arról, hogy a féllel kapcsolatban álló orosz vállalat kapcsolt vállalkozás; az ellenőrző látogatásról szóló jelentésben ismertetett módon a Bizottság az SFK-tól érdeklődött arról, hogy rendelkezik-e kapcsolt vállalkozással Oroszországban. Az SFK kifejtette továbbá, hogy rendelkezik oroszországi kapcsolt vállalkozással, amely rönköt szerez be az SFK számára. Az SFK az érdekelt felek tájékoztatását követően megismételte ugyanezt az érvet. Megítélése szerint a Bizottság tévesen értelmezte a tényeket. Az SFK megismételte, hogy elsőként nyújtotta be a vele kapcsolatban álló orosz vállalatra vonatkozó információkat, és nem tagadta annak létezését.

(156) Azt, hogy a tulajdonos megemlítette, hogy az orosz vállalat nem végez gazdasági tevékenységet, és hogy az SFK 2020 óta nem vásárol tőle rönköt, az SFK érthető hibának minősítette, mivel a táblázatokat nem a tulajdonos készítette, az azokat készítő személy pedig nem tudott a kapcsolatról, továbbá mivel az orosz vállalattól történő rönkvásárlások a teljes rönkbeszerzésnek csupán mintegy [6–10] %-át tették ki. Az SFK azzal érvelt, hogy nem rendelkezik elegendő alkalmazottal, személyzetének pedig minden tagja a legjobb tudása szerint járt el – lényegében elírásról van szó, ami nem minősíthető hamis és félrevezető információnak. Az orosz vállalatnak a vállalati táblázatokból való kihagyása és a rönkbeszerzési táblázatokban függetlenként való megjelölése nem volt szándékos, egyszerű félreértésről vagy elírásról van szó. Az SFK az érdekelt felek tájékoztatását követően megismételte ugyanezt az érvet. A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy a be nem jelentett orosz vállalat létezésére vonatkozó információkat az SFK tárta fel. Éppen ellenkezőleg: a Bizottság szembesítette a vállalatot azokkal az információkkal, amelyeket a vele kapcsolatban álló oroszországi fatermék-kereskedő vállalattal kapcsolatban talált, amely többek között nyírfa rönköt is értékesít, amit az SFK eredetileg tagadott. Miután elismerte a kapcsolatot, az SFK eleinte azt állította, hogy az orosz vállalat nem folytat gazdasági tevékenységet, ezért már régóta nem vásárol tőle rönköt. A vizsgálat azonban feltárta, hogy a vele kapcsolatban álló oroszországi vállalat az SFK fontos rönkbeszállítója volt az adatszolgáltatási időszakban, ami ellentmondott a vállalat azon magyarázatának, hogy 2020 után nem vásárolt rönköt. A vállalat ezt követően elismerte, hogy a vele kapcsolatban álló vállalattal bonyolított utolsó ügyletre 2023 áprilisában került sor. Az információkat tehát nem az SFK tárta fel. Megállapítást nyert továbbá, hogy a vállalat függetlenként való téves bejelentése nem tekinthető a táblázatokat kitöltő személy általi elírásának, mivel a kérdést az SFK tulajdonosának szólt, aki egyúttal az orosz vállalat 100 %-os tulajdonosa is, és végül elismerte annak létezését. A Bizottság ezért nem értett egyet azzal, hogy a táblázatokat kitöltő személy általi elírásról vagy mulasztásról van szó.

(157) Az SFK szerint továbbá helytelen azt állítani, hogy az orosz vállalat kitöltött kérdőíve ne lenne ellenőrizhető; a vállalat szerint a Bizottság jogi hibát követett el, amikor azt sugallta, hogy a helyszíni ellenőrzés során szolgáltatott információk alapértelmezés szerint nem fogadhatók el. Az SFK azt is előadta, hogy a kitöltött kérdőívet időben benyújtotta, az a benyújtáskor és azt követően is ellenőrizhető volt, és össze lehetett volna vetni az SFK beszerzési táblázatával. Állítása szerint tehát a kitöltött kérdőív ellenőrizhető volt, és lehetőség lett volna annak ellenőrzésére, mivel azt az ellenőrzés utolsó napját megelőző éjjel nyújtották be. A kérdőív annak ellenére ellenőrizhető maradt, hogy a tényleges ellenőrzésre nem volt szükség.

(158) Az érdekelt felek tájékoztatását követően az SFK megismételte ugyanezt az érvet. Érvelése szerint a kérdőívre adott választ időben benyújtotta, és mivel az a mellékletek részét képezte, a Bizottságnak azt teljes egészében figyelembe kell vennie. Azzal érvelt továbbá, hogy az Egyesült Államok – Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (Korea) ügy ([31]) WTO-vizsgálóbizottsága is határidőn belülinek tekintette a kérdőív ellenőrzés során történő benyújtását: a vonatkozó jelentés megemlíti, hogy a kérdőívet „az USDOC által megállapított határidőkön belül vagy az USDOC ellenőrzés során közölt kérésére" küldték meg. Az érdekelt felek tájékoztatását követően az SFK továbbá azzal érvelt, hogy a kérdőívre adott választ időben, ellenőrizhető formában benyújtotta. Hivatkozott a Fellebbezési Testület „Egyesült Államok – Egyes, Japánból származó melegen hengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések" című jelentésére, amely a következőket állapítja meg: „Annak mérlegelésekor, hogy az információkat észszerű időn belül nyújtják-e be, a vizsgálatot végző hatóságoknak egy adott esettel összefüggésben figyelembe kell venniük az olyan tényezőket, mint például: i. a benyújtott információk jellege és mennyisége, ii. azok a nehézségek, amelyekkel a vizsgált exportőr szembesült az információ megszerzése során, iii. az információ ellenőrizhetősége és az, hogy a vizsgálatot végző hatóságok mennyire könnyen használhatják fel azokat a megállapításuk során, iv. az információ felhasználása valószínűleg más érdekelt feleket is hátrányosan érint-e, v. az információ elfogadása veszélyeztetné-e a vizsgálatot végző hatóságok azon képességét, hogy a vizsgálatot gyorsan lefolytassák, és vi. a vizsgált exportőr késedelmének az alkalmazandó határidőtől számított időtartama." ([32]). Az SFK úgy vélte, hogy a vele kapcsolatban álló vállalat esetében ezek a kritériumok teljesültek. Többek között azzal érvelt, hogy két nappal azt követően válaszolt a kérdőívre, hogy értesítést kapott a kérdésről.

(159) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Az ellenőrzést az általa ellenőrizendő vállalatok száma, valamint a vállalatok által előzetesen benyújtott információk alapján tervezte meg. Arról, hogy a vállalatok az ellenőrzés során nem nyújthatnak be új információkat, és hogy a vállalatnak az elírások javítására legkésőbb egy héttel az ellenőrzés megkezdése előtt van módja, az SFK az ellenőrzést megelőző levélben kapott tájékoztatást. A levél ugyanakkor arról tájékoztatta a vállalatokat, hogy a kérdőívekre adott válaszoknak ezen időpontot követő módosítása a 18. cikk alkalmazását eredményezheti. A féllel kapcsolatban álló orosz vállalat létezésére csak az ellenőrzés kezdetén derült fény, és e közlés elmulasztása nem tekinthető elírásnak – olyan fontos tényről van szó, amely jelentős hatással volt a vizsgálatra. A bejelentés hiánya megakadályozta a Bizottságot abban, hogy ellenőrizze a válasz teljességét.

(160) A Bizottság azzal sem értett egyet, hogy lehetőség lett volna a kérdőívre adott válasz ellenőrzésére, mivel azt az SFK ellenőrzését követően elektronikus úton nyújtották be. Az SFK csoport ellenőrzésének következő (egyben utolsó) napján az SFK-val kapcsolatban álló belföldi kereskedő helyszíni ellenőrzésére került sor, és ha a Bizottság távolról ellenőrizné a féllel kapcsolatban álló orosz vállalatot, akkor részben vagy egészben le kellett volna mondania a kapcsolatban álló kereskedő ellenőrzéséről. A Bizottság tehát nem értett egyet sem azzal, hogy ellenőrizhette volna a kérdőívre adott válaszokat, sem pedig azzal, hogy a válasz mellékletként való megjelölése önmagában annak ellenőrzött voltát is igazolná. A Bizottság továbbá a szóban forgó esetben nem ítélte relevánsnak az Egyesült Államok – Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (Korea) című, idézett vizsgálóbizottsági jelentés azon megállapításait, amelyek szerint a vizsgálatot végző hatóság kérésére az ellenőrzés során benyújtott kérdőívre adott válasz elfogadható. A fenti (159) preambulumbekezdésben említettek szerint a Bizottság tájékoztatta az SFK-t arról,

([31]) Vizsgálóbizottsági jelentés, Egyesült Államok – Dömpingellenes és kiegyenlítő vámok (Korea), 7.138. pont.

([32]) A Fellebbezési Testület jelentése: Egyesült Államok – Egyes, Japánból származó melegen hengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések, WT/DS184/AB/R, 2001. augusztus 23., DSR 2001:X, 85. pont.

hogy az ellenőrzés során nem tudta elfogadni a korábban benyújtott információk lényeges változtatásait. Mindenesetre a féllel kapcsolatban álló vállalat kérdőívre adott válaszát nem az ellenőrzés során nyújtották be, hanem az ellenőrzés lezárásakor mellékletként, más mellékletekkel együtt. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a féllel kapcsolatban álló vállalatok számára összeállított kérdőívet már az eljárás megindításakor kérte, és azokat az eljárás megindításától számított 37 napon belül, azaz legkésőbb 2023. október 5-ig be kellett volna nyújtani. A benyújtásra tehát az SFK állításával szemben nem kétnapos, hanem – egy 9 hónapra korlátozott időtartamú vizsgálat keretében – két hónapos késéssel került sor.

(161) A Fellebbezési Testület fent említett, „Egyesült Államok – A Japánból származó egyes melegen hengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések” című jelentésével kapcsolatban a Bizottság a (149) preambulumbekezdésben foglalt részletes magyarázataira hivatkozott arra vonatkozóan, hogy az intézkedések hatálya alá tartozó országban – Oroszországban – működő, a féllel kapcsolatban álló vállalatra vonatkozó információk jellegüknél fogva döntő fontosságúak annak ellenőrzéséhez, hogy az SFK érintett volt-e az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatban.

(162) Az SFK azzal is érvelt, hogy az adatszolgáltatási időszakban az SFK és a vele kapcsolatban álló orosz vállalat közötti pénzügyi tranzakciók nagyságrendjükben elmaradtak a Bizottság által állítottól, és teljességgel észszerűek voltak. Fenntartotta, hogy alvó vállalatról van szó, amit megerősítenek a különböző táblázatokban szereplő információk, valamint az, hogy az utolsó ügyletre 2023 áprilisában került sor.

(163) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a tények nem támasztják alá azt az érvet, hogy a vállalat nem végez gazdasági tevékenységet. Bár az SFK azt állította, hogy már nem áll üzleti kapcsolatban a vállalattal, és hogy az utolsó vásárlásra 2023 áprilisában került sor, az SFK nyilvántartása számottevő fennálló egyenleget mutatott e vállalattal szemben, amely érték tekintetében a vizsgálati időszak alatti rönkbeszerzés értékéhez képest jelentős volt. Az SFK kifejtette, hogy a leszállítandó alapanyagokkal kapcsolatos előlegfizetésekről van szó, ami ellentmondott annak az állításnak, hogy megszűnt volna az üzleti kapcsolat a vállalattal.

(164) A rönköket illetően az SFK azzal érvelt, hogy a Bizottság állításai nyilvánvaló mérlegelési hibán alapultak, és teljes mértékben tévesek. Azzal érvelt, hogy a Bizottság hat számlát vizsgált meg, nem csak hármat, és hogy a hat számla közül öt helyes. Másrészt a származás tekintetében pontatlanul bejelentett rönkmennyiség igen csekély volt ([50–100] m^3), és nem befolyásolhatta, hogy a beszerzések fennmaradó 99,9 %-át helyesen jelentették be. Az SFK azzal érvelt továbbá, hogy előzőleg kifejtette: a kérdőívben szereplő információk megadásakor elsősorban a szállító nyilvántartásba vétele szerinti országra támaszkodott, így ha a szállító Kazahsztánban van bejegyezve, az SFK feltételezte, hogy a rönkök kazah származásúak, ami véleménye szerint elfogadhatóan pontos módszer. Ezért az SFK nem tévesztette meg a Bizottságot, és nem szolgáltatott hamis információkat. A származás ügyletenkénti megállapítása a vásárlás jelentős volumenére tekintettel nem lenne lehetséges. Az SFK az érdekelt felek tájékoztatását követően megismételte ugyanezeket az érveket.

(165) A Bizottság ezzel nem értett egyet. A helyszíni ellenőrzés során valóban összesen hat számlát gyűjtött össze, amelyek igazolták a rönkök származását. Ugyanattól a szállítótól két további ügyletet (számlát) jelentettek be tévesen. Ezért a nyolc számla közül csak öt volt helyes. A Bizottság nem értett egyet azzal sem, hogy a tévesen bejelentett számlák értéke csekély volt. Az adatok helyessége nem a tranzakciók (esetenként többezres) összértéke, hanem a minta értéke alapján állapítható meg. A szóban forgó esetben a helytelen tranzakciók a mintában szereplő rönkök több mint 18 %-át tették ki. A Bizottság megítélése szerint továbbá az, hogy a minta többi részét nem a rönkök igazolásának ellenőrzése, hanem a szállító nyilvántartásba vételének helye alapján jelentették, még inkább kétségbe vonja az adatok megbízhatóságát.

(166) Az érdekelt felek tájékoztatását követően az SFK továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság eltúlozta a tévesen bejelentett rönkök jelentőségét, és hogy volumen tekintetében a kiválasztott minta 93 %-a megerősítette a helyes származást. Az SFK arra is rámutatott, hogy a 18. cikk alkalmazásáról szóló levél megemlíti, hogy a hibásan bejelentett ügyletek a három számla egyikét érintették, míg az általános tájékoztatóban szereplő megállapításaiban a Bizottság nyolc számlát említett. Ezért álláspontja szerint a Bizottság új tényeket hozott fel, és fel kellett volna jogosítania az SFK-t észrevételei megtételére. Megismételte továbbá, hogy a Bizottság hat és nem nyolc számlát vett fel a mintájába.

(167) A Bizottság valóban felülvizsgálta a kiválasztott számlák számát, miután az SFK észrevételeket nyújtott be a 18. cikk alkalmazásáról szóló levéllel kapcsolatban. A Bizottság megerősítette az általános tájékoztatóban említett nyolc számlát, mivel az orosz eredetű rönkök ugyanazon szállítójától két további számla érkezett. A helyesbítés semmilyen módon nem befolyásolta a 18. cikk alkalmazásáról szóló levélben levont következtetéseket. Emellett számszerűsítve nyolc számla szerepelt az általános tájékoztatóban, amelyet a Bizottság észrevételezés céljából valamennyi félnek megküldött. A Bizottság tehát nem értett egyet azzal, hogy az SFK nem kapott jogot észrevételei megtételére.

(168) A Favorit érveihez hasonlóan (lásd a (121) preambulumbekezdést) az SFK előadta, hogy a Bizottság következetesen alkalmazott gyakorlata alapján a kijátszás elleni küzdelemmel való együttműködés hiánya nem eredményezi automatikusan sem a kijátszás megállapítását, sem pedig a benyújtott adatok teljes figyelmen kívül hagyását; ennek kapcsán a Marokkóból származó üvegrost szövetekkel kapcsolatos vizsgálatra és az Indiából származó kumarinnal kapcsolatos vizsgálatra hivatkozott. Ezért úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak a rendelkezésre álló tények alkalmazására irányuló szándéka és az adatok elutasítására irányuló szándéka sérti a megkülönböztetésmentesség elvét, amely arra kötelezi, hogy a hasonló helyzeteket azonos módon kezelje. Az SFK továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság mindenesetre elismerte, hogy a kapcsolatban álló orosz beszállító nem vett részt az érintett termék gyártásában vagy értékesítésében, és a kapcsolat nem befolyásolta a vizsgálat eredményét.

(169) A Bizottság megismételte, hogy a megállapításait eseti alapon teszi, és kellő figyelmet fordít annak megítélésére, hogy felhasználásra a teljes adatkészlet vagy csak valamely konkrét információ nem alkalmas; a hiányzó információk jelentős hatást gyakorolnak-e a vizsgálat eredményére; valamint az információk hiányában a Bizottság észszerű megállapításra juthat-e. Ezenkívül az SFK által említett ügyek tényállás tekintetében és számszakilag is számos szempontból teljesen eltérőek voltak. Külön említést érdemel, hogy a többi esetben az érintett vállalatok üzleti modellje eltérő volt, és nem merült fel probléma a bemeneti anyag származásának téves megjelölésével kapcsolatban. Ezért a Bizottság nem értett egyet azzal, hogy pusztán azért, mert a fenti esetekben nem utasította el teljes mértékben az adatokat, a vizsgált esetben is azonos megközelítést kellene alkalmaznia. A Bizottság tehát megalapozatlannak találta az állítást. A Bizottság továbbá azt sem találta ellenőrzött bizonyítékokkal alátámasztottnak, hogy az SFK nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet – megbízható és ellenőrizhető adatok hiányában a vállalat nem tudta bizonyítani, hogy az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatra nem került sor.

(170) Az SFK továbbá azzal érvelt, hogy együttműködésének állítólagos hiányától függetlenül a Bíróság Maxcom ügyben tett megállapításainak fényében és az (EU) 2018/28 bizottsági végrehajtási rendelettel ([33]) összhangban az országos léptékű kijátszásra való hivatkozással nem állapítható meg az SFK abban való érintettsége; a vállalat szerint emellett adatai alapján kizárható a vállalatspecifikus kijátszási gyakorlatok megállapítása. Ebben az összefüggésben az, hogy a Kazahsztánból érkező behozatal révén országos léptékű kijátszás valósul-e meg, nem bír jelentőséggel, mivel az ilyen bizonyítékok nem alkalmasak arra. hogy hatástalanítsák az SFK által arra vonatkozóan szolgáltatott konkrét és ellenőrzött bizonyítékokat, hogy nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatot.

(171) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a jelenlegi ügy tényállása eltérő. Az előző preambulumbekezdésben említett ügyben nem merült fel probléma kapcsolatok eltitkolása vagy az intézkedésekkel érintett országra vonatkozó téves adatszolgáltatás tekintetében. A Bizottság nem tudott arra a következtetésre jutni, hogy ellenőrzött bizonyítékok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az SFK nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet. A Bizottság tehát megalapozatlannak találta az állítást.

(172) A Favorithoz hasonlóan továbbá az SFK úgy vélte, hogy az együttműködés állítólagos hiánya miatti hátrányos következmények megállapítására irányuló kísérletek a dömpingellenes megállapodás 6.8. cikke értelmében jogellenesek. Azzal érvelt, hogy a Mexikó – A rizsre vonatkozó dömpingellenes intézkedések ügyben hozott ítélettel és a Kína – szemcseorientált síkhengerelt elektromos acél ügyben készült vizsgálóbizottsági jelentéssel összhangban a Bizottságnak a „rendelkezésre álló legjobb információt” kell feltárnia, amelynek nem egyszerűen helyesnek vagy hasznosnak, hanem „a legmegfelelőbbnek” vagy „leghelyénvalóbbnak” kell lennie, és hogy az együttműködés hiánya nem indokolja a hátrányos következmények megállapítását.

(173) A Bizottság megismételte azon következtetését, hogy az SFK adatai nem alkalmasak arra, hogy rájuk alapozza a megállapításait. Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az SFK nem bizonyította, hogy olyan gyártó, amely nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet. Ilyen körülmények között a Bizottságnak – korábbi gyakorlatának megfelelően – nem volt más választása, mint hogy a kijátszással kapcsolatban az egész országra vonatkozóan tett megállapításokra támaszkodjon. Az alaprendelet 18. cikkének (6) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, „előfordulhat, hogy számára a vizsgálat eredménye kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna”. Ennek megfelelően az, hogy az országos megállapítások SFK-ra történő alkalmazása kevésbé lenne kedvező a SFK-ra nézve csupán az egyetlen lehetőség volt annak következményeként, hogy a vállalat adatai nem voltak felhasználhatók.

(174) Az SFK továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság sem a folyamatban lévő kijátszásellenes vizsgálat keretében, sem egyébként nem rendelkezik hatáskörrel szankciók végrehajtására és annak megállapítására, hogy az SFK vagy bármely más fél kijátszotta a szankciókat. A vizsgálat kizárólag a 15,8 %-os vámnak a Kazahsztánból érkező behozatalra való kiterjesztésére ad lehetőséget, a szankciók megsértésével kapcsolatos megállapításokra nem.

(175) Az SFK ezért azt javasolta, hogy a Bizottság fogadja el az SFK árra vonatkozó kötelezettségvállalási ajánlatát, és az alaprendelet 8.5. cikkének összhangban szüntesse meg az SFK-ra vonatkozó kijátszásellenes vizsgálatot, továbbá az SFK árra vonatkozó kötelezettségvállalásának elfogadásáról szóló bizottsági határozat rögzítse, hogy az árra vonatkozó kötelezettségvállalás elfogadása nem értelmezhető úgy, hogy az SFK elősegíti az e rendelet vagy az Oroszországi Föderációval szembeni szankciókról szóló tanácsi rendeletek rendelkezéseinek kijátszására vonatkozó tilalom megsértését.

(176) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az intézkedések kijátszásával kapcsolatos vizsgálatok során kötelezettségvállalást általában nem lehet figyelembe venni. A Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a kötelezettségvállalások elfogadása tekintetében; a jelenlegi ügyben a Bizottság nem tudta elfogadni egy olyan vállalat kötelezettségvállalási ajánlatát, amely nem tudta bizonyítani, hogy nem érintett az intézkedések kijátszásában, és amelyre vonatkozóan a ténymegállapításokat a rendelkezésre álló tényekre kellett alapozni. Mindenesetre a Bizottság az eredeti vizsgálat során is elutasította a kötelezettségvállalásokat az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kritériumoknak való meg nem felelés miatt ([34]).

(177) Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az SFK nem bizonyította az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerint, hogy olyan gyártó, amely nem folytat az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységet, ezért az SFK-ra vonatkozó ténymegállapításokat az alaprendelet 18. cikke értelmében a rendelkezésre álló tényekre kell alapozni, a kijátszással kapcsolatban az egész országra vonatkozóan tett megállapítások alkalmazásával. A Bizottság ezért elutasította a mentesség iránti kérelmet.

([33]) A Bizottság (EU) 2018/28 végrehajtási rendelete (2018. január 9.) az akár Srí Lankáról származóként, akár nem ilyenként bejelentett kerékpároknak a City Cycle Industries-től érkező behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről (HL L 5., 2018.1.10., 27. o.), (20)–(21) preambulumbekezdés.

([34]) Lásd az eredeti rendelet (247)–(254) preambulumbekezdését.

(178) Az érdekelt felek tájékoztatását követően az SFK előadta, hogy nem ért egyet az általános tájékoztatóban az SFK-val közölt ténymegállapításokkal. Megismételte, hogy a Bizottság megállapításai megsértették a dömpingellenes megállapodást, és hogy a Bizottság jogellenesen alkalmazta a rendelkezésre álló tényeket. Az SFK megismételte, hogy nem tagadta meg a szükséges információkhoz való hozzáférést, és nem is mulasztotta el a szükséges információk észszerű határidőn belüli rendelkezésre bocsátását, továbbá nem akadályozta jelentősen a vizsgálatot. Az SFK szerint a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének 3. pontjával ellentétben a Bizottság nem vett figyelembe minden ellenőrizhető és megfelelően benyújtott információt, így azokat indokolatlan nehézségek nélkül fel lehetett volna használni a vizsgálat során, emellett azokat időben nyújtották be.

(179) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az SFK által felhozott valamennyi érvet a fenti (146)–(176) preambulumbekezdés már részletesen tárgyalta. Mivel nem terjesztettek elő új érdemi észrevételeket, a Bizottság megerősítette a fenti (177) preambulumbekezdésben foglalt következtetést.

4.1.4. *A Favorit és az SFK további állításai az érdekelt felek tájékoztatását követően*

(180) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Favorit és az SFK továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság a dömpingellenes megállapodás 6.9. cikkével ellentétben nem határozta meg egyéni dömpingkülönbözetüket.

(181) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésének nincs megfelelője a dömpingellenes megállapodásban, és azt írja elő a Bizottság számára, hogy a hasonló termékre korábban megállapított rendes értékekkel kapcsolatban találjon bizonyítékot a dömpingre vonatkozóan. A Bizottság ennek a kötelezettségnek tett eleget. Mindenesetre a Bizottság megjegyezte, hogy tekintettel az SFK és a Favorit által szolgáltatott adatok megbízhatatlan és ellenőrizhetetlen jellegére, az e két vállalatra vonatkozó megállapításokat az alaprendelet 18. cikke értelmében rendelkezésre álló tényekre kellett alapozni, amelynek kapcsán a kijátszásra vonatkozóan az egész országra kiterjedően tett megállapítások alkalmazandók. Az SFK és a Favorit 13. cikk (4) bekezdése szerinti kérelme tehát eredménytelen volt, így a vállalatok nem mentesülhetnek a vámok alól.

(182) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Favorit megismételte, hogy Kazahsztán fejlődő ország, és hogy a Bizottságnak a dömpingellenes megállapodás 15. cikkét alkalmazva konstruktív korrekciós intézkedéseket kellett volna elfogadnia, köztük a vállalat árra vonatkozó kötelezettségvállalását.

(183) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a dömpingellenes megállapodás 15. cikke nem releváns a szóban forgó ügyben, mivel „az [e] megállapodás szerinti dömpingellenes intézkedések alkalmazásának mérlegelésekor” alkalmazandó. Mivel a fenti (13) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a dömpingellenes megállapodás nem tartalmaz konkrét kijátszásellenes rendelkezést, a dömpingellenes megállapodás 15. cikke nem releváns. Továbbá a fenti 4.1.2. szakaszban említettek szerint az intézkedések kijátszásával kapcsolatos vizsgálat alá vont vállalkozásokat nem lehetett figyelembe venni, és a Bizottság nem fogadhatott el kötelezettségvállalási ajánlatot olyan vállalatoktól, amelyek nem bizonyították, hogy nem érintettek az ország egészére vonatkozóan megállapított kijátszási gyakorlatokban, és amelyek esetében a megállapításokat a rendelkezésre álló tényekre kellett alapozni.

(184) A Favorit és az SFK továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság nem tájékoztatta őket azokról az okokról, amelyek miatt nem fogadta el az általuk benyújtott bizonyítékokat vagy információkat. Azt is állították, hogy megfosztották őket attól a lehetőségtől, hogy észszerű határidőn belül további magyarázattal szolgáljanak. Véleményük szerint azok az állítások, amelyek szerint az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységben vettek részt, pusztán spekuláción alapultak, és a Bizottságnak sem a „rendelkezésre álló tényeken” alapuló, sem egyéb tények nem álltak rendelkezésére ezen állítások alátámasztására.

(185) A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy ne tájékoztatta volna a Favoritot és az SFK-t arról, hogy miért nem fogad el tőlük bizonyítékokat vagy információkat, és azzal sem, hogy a két vállalatnak ne lett volna lehetősége arra, hogy észszerű határidőn belül további magyarázatokkal szolgáljon. Éppen ellenkezőleg: a Bizottság a 18. cikk alkalmazásáról szóló levélben tájékoztatta mindkét vállalatot a mentesség iránti kérelmük elutasításának okairól. A Bizottság továbbá igen részletes magyarázatokkal szolgált az általános tájékoztatóban és a Favorit egyedi tájékoztatásában, amelyekkel kapcsolatban a Favoritnak és az SFK-nak egyaránt lehetősége volt észrevételeket tenni. A Bizottság azzal sem értett egyet, hogy a Favorit és az SFK kiterjesztett vámok alóli mentesítésének mellőzéséről szóló határozata spekuláción alapult volna. A (118) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint az adott exportáló gyártónak kell bizonyítania, hogy sajátos helyzete indokolja az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentességet, a Bizottság pedig arra a következtetésre jutott, hogy sem a Favorit, sem az SFK nem bizonyította, hogy valódi gyártók, amelyek nem érintettek az intézkedések kijátszására irányuló tevékenységben.

(186) Mind a Favorit, mind az SFK rámutatott az általános tájékoztatót kísérő levélre, amely megemlítette, hogy a Bizottság dömpingellenes vámot kíván „kivetni” a Kazahsztánban feladott behozatalra, és ennek alapján mindketten úgy ítélték meg, hogy az általános tájékoztató jogellenes és ellentétes az EU WTO-jog szerinti kötelezettségeivel.

(187) A Bizottság megítélése szerint a kísérőlevélben szereplő elírás, vagyis „kiterjesztés” helyett a „kivetés” szerepeltetése önmagában nem alkalmas arra, hogy kétségbe vonja az általános tájékoztató és a vizsgálat jogszerűségét. A Bizottság részletesen kifejtette a jogalapot és a javasolt következtetéseket, amelyek ennélfogva csak a vizsgálatot megindító rendeletben foglalt körön belül értelmezhetők. Nem merülhetett fel kétség vagy félreértés azzal kapcsolatban, hogy a megállapítások az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemez behozatalára az (EU) 2021/1930 végrehajtási rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámnak a Törökországban és Kazahsztánban feladott, akár Törökországból és Kazahsztánból származóként, akár nem ilyenként bejelentett nyírfa rétegelt lemez behozatalára való kiterjesztésére vonatkoznak, amely az alaprendelet 13. cikkén alapult. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

4.1.5. *A kazah hatóságok észrevételei az érdekelt felek tájékoztatását követően*

(188) A Kazah Köztársaság Kereskedelmi és Integrációs Minisztériuma (a továbbiakban: minisztérium) azt állította, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a kazahsztáni belföldi értékesítési árakat és előállítási költségeket, ami ellentétes a dömpingellenes megállapodás 2. cikkének (1), (2), (3) és (4) bekezdésével. A minisztérium szerint az általános tájékoztató nem tartalmazta a Kazahsztánból az EU-ba exportált nyírfa rétegelt lemez és a belföldi piacon értékesített nyírfa rétegelt lemez közötti hasonlóság megállapítását, ami ellentétes a dömpingellenes megállapodás 2. cikkének (1), (2) és (6) bekezdésével.

(189) A Bizottság ezeket az állításokat a fenti (82) preambulumbekezdésben cáfolta.

(190) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a minisztérium azt állította, hogy a vizsgálat megindítása ellentétes volt a dömpingellenes megállapodás 5.2. cikkével, mivel a belföldi gazdasági ágazat részéről nem érkezett olyan panasz, amely megfelelne a dömpingellenes megállapodás 5.2. cikkében foglalt követelményeknek. Ezenkívül a dömpingellenes megállapodás 5.3. cikkével ellentétben a Bizottság nem teljesítette azon kötelezettségét, hogy megvizsgálja a kérelemben szolgáltatott bizonyítékok pontosságát és megfelelőségét annak megállapítása érdekében, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre a vizsgálat megindításához.

(191) A Bizottság ezt az állítást a fenti (13) preambulumbekezdésben cáfolta.

(192) A minisztérium szerint az általános tájékoztató nem tartalmazott a jelentős kárra vagy annak veszélyére vonatkozó olyan megállapítást, ami ellentétes a dömpingellenes megállapodás 3. cikkének (1), (2), (4) és (5) bekezdésével.

(193) A (13) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint az alaprendelet 13. cikke nem írja elő szigorúan a kár vagy az ok-okozati összefüggés elemzését. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(194) A minisztérium szerint számos kazahsztáni termelő nem tagadta meg a szükséges információkhoz való hozzáférést, és más módon sem mulasztotta el azok észszerű határidőn belüli közlését. A vizsgálatot sem akadályozták jelentősen, ennélfogva a dömpingellenes megállapodás 6. cikkének (8) bekezdésével ellentétes a Bizottság azon döntése, hogy a vállalatok előállítási költségekre és az értékesítési árakra vonatkozó tényleges adatai helyett a rendelkezésre álló tényeket alkalmazza.

(195) A Bizottság a 2.1. szakaszban és a fenti 4.1.2. szakaszban részletesen foglalkozott ezzel az észrevétellel.

(196) A minisztérium azt állította, hogy a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének 1. pontjával ellentétben egy kazahsztáni exportáló gyártó esetében a Bizottság az eljárás megindítását követően nem határozta meg részletesen a kért információkat és azt, hogy a válaszban milyen módon kell ezeket az információkat strukturálni.

(197) A Bizottság a 2.1. szakaszban foglalkozott ezzel az észrevétellel. Minden exportáló gyártót tájékoztatott a szolgáltatandó információkról, azok formátumáról és az alkalmazandó határidőkről. A határidőket indokolt esetben meghosszabbította, és a Bizottság szolgálatai válaszoltak a felmerült eljárási és gyakorlati kérdésekre.

(198) A minisztérium azt állította, hogy a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének 3. pontjával ellentétben a Bizottság nem vett figyelembe minden ellenőrizhető és megfelelően benyújtott információt, így azokat indokolatlan nehézségek nélkül fel lehetett volna használni a vizsgálat során, emellett azokat időben nyújtották be. Ezenkívül a minisztérium szerint a Bizottság nem tartotta be a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének 5. pontját, mivel tévesen figyelmen kívül hagyta az együttműködő kazahsztáni exportőrök adatait, miközben azok vitán felül a legjobb képességeiknek megfelelően jártak el. A minisztérium azt is állította, hogy a Bizottság nem tájékoztatta a kazahsztáni exportőröket azokról az okokról, amelyek miatt nem fogadták el az általuk szolgáltatott bizonyítékokat vagy információkat, megfosztva őket attól a lehetőségtől, hogy észszerű határidőn belül további magyarázattal szolgáljanak, ami nincs összhangban a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének 6. pontjával. Végezetül a minisztérium azt állította, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azokat a nehézségeket, amelyekkel a kazahsztáni exportőrök kisvállalkozásként szembesültek a kért információk szolgáltatása során, és nem nyújtott gyakorlati segítséget, ami nincs összhangban a dömpingellenes megállapodás 6. cikkének (13) bekezdésével.

(199) A Bizottság a 2.1. szakaszban és a fenti 4.1.2. szakaszban igen részletesen foglalkozott ezekkel az észrevételekkel.

(200) A minisztérium szerint a Bizottság kedvezőtlen következtetések alapján állította, hogy a kazahsztáni gyártók az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatban érintettek, miközben a Bizottság köteles a ténymegállapításait másodlagos forrásból származó információkra alapozni, és ennek során különleges körültekintéssel eljárni. A minisztérium azt állította, hogy a Bizottság állításai puszta spekuláción alapulnak, és sértik a dömpingellenes megállapodás II. mellékletének (7) bekezdését és 6. cikkének (8) bekezdését.

(201) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy bár igaz, hogy a dömpingellenes intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatok országos szintű bizonyításának terhe a Bizottságra hárul, az adott exportáló gyártót terheli annak bizonyítása, hogy sajátos helyzete indokolja az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentességet. A fenti 2.1. és 4.1.2. szakaszban leírtak szerint az exportáló gyártók ezt nem tették meg, mivel nem bizonyították, hogy valódi gyártók, amelyek nem érintettek az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatban. A Bizottság részletesen foglalkozott azzal a következtetéssel, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesítettnek tekinthetők. Következésképpen az ilyen értelmű következtetés egyáltalán nem alapul spekuláción. A Bizottság továbbá megcáfolta a fenti (118) preambulumbekezdésben szereplő hasonló észrevételeket. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(202) A minisztérium kijelentette, hogy a Bizottság nem szolgáltatott információt az együttműködő kazah exportőrök egyéni dömpingkülönbözetéről, ami ellentétes a dömpingellenes megállapodás 6.9. cikkével.

(203) A Bizottság ezt az állítást a fenti (181) preambulumbekezdésben cáfolta.

(204) A minisztérium azt állította, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg a konstruktív korrekciós intézkedések lehetőségeit a dömpingellenes vámok alkalmazása előtt, amennyiben azok Kazahsztán mint fejlődő ország érdekeit érintenék, ami nincs összhangban a dömpingellenes megállapodás 15. cikkével. Ezzel összefüggésben a minisztérium jelezte, hogy kész megvitatni a Bizottsággal a vállalkozások megfelelő ellenőrzési rendszerét, amely kizárná annak lehetőségét, hogy a kazahsztáni exportáló gyártók átrakodják az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezt. Annak érdekében, hogy ez a rendszer megvalósulhasson és összhangban legyen az alaprendelet 8. cikkével, a Bizottság végleges rendeletének elő kell írnia az árra vonatkozó kötelezettségvállalások felajánlásának (és elfogadásának) a végleges dömpingellenes intézkedések bevezetésének határidejét követő lehetőségét.

(205) Ezzel az észrevétellel a (176) és a (183) preambulumbekezdés foglalkozik részletesen. A fentiekre tekintettel a Bizottság alapos mérlegelést követően arra a következtetésre jutott, hogy a kazah hatóságok által benyújtott észrevételek nem vezetnek az általános tájékoztatóban foglalt következtetések megváltoztatásához.

4.2. **Törökország**

4.2.1. *Az Intur Construction Tourism and Forest (a továbbiakban: Intur) kapcsán tett ténymegállapítások*

(206) Az Intur azt állította, hogy 2020 márciusában történt létrehozásának megfelelő magyarázata és gazdasági indoka volt. Több évtizedes – elsősorban afrikai fára összpontosító – faipari tevékenységet, valamint a családi irányítású vállalkozás hatékonysági problémáinak észlelését követően létrehozták a rétegeltlemez-gyártással foglalkozó vállalatot. Elsődleges célja a rétegelt lemez előállításához szükséges bemeneti anyagok hazai és nemzetközi beszerzése, majd ezen anyagok feldolgozása és átalakítása kész rétegeltfalemez-termékekké mind a belföldi, mind a nemzetközi piacokon történő forgalmazás céljából. A vizsgálat feltárta, hogy az Intur 2019 végén, azaz az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemez behozatalára vonatkozó eredeti dömpingellenes vizsgálat megindítása előtt kezdte meg a gyártást.

(207) A vizsgálat feltárta, hogy az Intur a dömpingellenes vizsgálat megindítását követően, 2021-ben jelentősen növelte az Unióba irányuló exportértékesítését és az Oroszországból történő inputanyag-beszerzését. A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglaltak szerint a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azt megelőzően jelentősen nőtt, az érintett részek pedig az intézkedések hatálya alá tartozó országból származnak.

(208) Az Intur esetében a nyírfa rétegelt lemez előállításához felhasznált fő bemeneti anyag a nyírfa furnér, amelynek teljes mennyiségét Oroszországból vásárolták. Az Intur által benyújtott és ellenőrzött információk szerint érték tekintetében az összes bemeneti anyag több mint 75 %-át szerezték be Oroszországból. Mindezek alapján a Bizottság megállapította, hogy a dömpingellenes alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott 60 %-os kritérium teljesül.

(209) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az összeállítási vagy befejezési műveletek során a felhasznált részekhez hozzáadott érték kisebb volt az előállítási költség 25 %-ánál, tehát teljesítette az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének b) pontjában az ilyen jellegű műveletek tekintetében a kijátszás megállapításának feltételéül szabott kritériumot.

(210) 2024. január 30-i megkeresésében az Intur arra kérte a Bizottságot, hogy vegyen figyelembe két további módosítást a gépek értékcsökkenését befolyásoló átváltási árfolyamok, valamint egyes munkaerőköltségek megoszlása tekintetében.

(211) A Bizottság tájékoztatta a vállalatot, hogy az ellenőrző látogatást követően nem lehetséges a költségelemek módosítása, mivel az ilyen állítások már nem ellenőrizhetők.

(212) Az Intur által benyújtott, ellenőrzött táblázatok alapján 2019-ben nem került sor exportra, míg az adatszolgáltatási időszakban a vállalat [2 000–3 000] m^3 mennyiségben exportált. Az árakat illetően a Bizottság összehasonlította az eredeti vizsgálatban megállapított, kárt nem okozó, a költségnövekedésnek megfelelően kiigazított átlagárat az Intur által szolgáltatott információk alapján megállapított, a vámkezelés utáni költségek figyelembevétel megfelelő módon kiigazított CIF-exportárak súlyozott átlagával. Az ár-összehasonlítás azt mutatta, hogy az Inturtól érkező behozatal több mint 37 %-kal alákínált az uniós áraknak.

(213) A Bizottság megvizsgálta továbbá, hogy van-e bizonyíték a dömping fennállására a hasonló termék korábban megállapított rendes értékeihez viszonyítva. E célból az Intur gyártelepi paritáson számított exportárait összehasonlította az eredeti vizsgálat során megállapított, az inflációval megfelelően kiigazított rendes értékekkel. A rendes értékek és az exportárak összehasonlítása az adatszolgáltatási időszakban történt dömpingre utaló bizonyítékot tárt fel.

(214) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Intur az alaprendelet 13. cikkének (2) bekezdése értelmében az intézkedések kijátszására irányuló gyakorlatot folytat. A Bizottság ezért elutasította a mentesség iránti kérelmet.

4.3. **Következtetés**

(215) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a mentesség iránti kérelmek egyike sem fogadható el.

5. AZ ÉRDEKELT FELEK TÁJÉKOZTATÁSA

(216) 2024. március 1-jén a Bizottság az összes érintett felet tájékoztatta azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek a fenti következtetésekhez vezettek, és felkérte őket észrevételeik megtételére. Az érdekelt felektől kapott észrevételekkel a fentiekben foglalkoztunk. A Woodstock Consortium, a European Panel Federation és az Orlimex CZ további észrevételeivel az alábbi 6. szakasz foglalkozik.

6. AZ ÉRDEKELT FELEK TÁJÉKOZTATÁSÁT KÖVETŐEN TETT ÉSZREVÉTELEK

(217) A Woodstock konzorcium több ponttal kapcsolatban nyújtott be további észrevételeket, amelyek megerősítették az intézkedések kijátszására irányuló, országos kiterjedésű gyakorlatok meglétét. Hangsúlyozta továbbá, hogy a jövőben a behozatalra vonatkozóan szigorú monitorozási és nyomonkövetési intézkedésekre van szükség.

(218) A European Panel Federation (Falemezgyártók Európai Szövetsége) jóváhagyta a Bizottság megállapításait, és felkérte a Bizottságot, hogy azokat haladéktalanul foglalja kötelező erejű rendeletbe, és továbbra kísérje szoros figyelemmel a kijátszásra irányuló kísérleteket.

(219) Az érdekelt felek tájékoztatását követően az Orlimex CZ független importőr azt állította, hogy az Oroszországból Kazahsztánba, majd az EU-ba történő átszállítással kapcsolatos logisztikai és adminisztratív költségek messze meghaladják a 16 %-os vám elkerüléséből származó megtakarításokat. Ezért az a független importőr szerint gazdaságilag észszerűtlen.

(220) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a hatályos intézkedések kijátszása esetén a dömpingellenes intézkedések harmadik országokra is kiterjeszthetők. Az e rendeletben kifejtett módon a Bizottság megállapította az intézkedések kijátszásának gyakorlatok meglétét. Az, hogy ezek a gyakorlatok milyen mértékben előnyösek, nem releváns, és túlmutat e vizsgálat hatókörén.

(221) Az Orlimex CZ szerint a Bizottság döntése nem vette figyelembe az Oroszországgal szemben kiszabott szankciók jelentős hatását, amely az Orlimex CZ szerint a dömpingellenes vámok kivetésével szemben az Oroszországból az Unióba irányuló behozatal csökkenésének tényleges oka. A 2022 áprilisától bevezetett jogi tilalmak már alapvetően megváltoztatták a kereskedelmi környezetet, ami lehetetlenné tette az Oroszországgal folytatott üzleti tevékenység folytatását, függetlenül a dömpingellenes vámoktól. A szankciók, nem pedig a dömpingellenes intézkedések teremtették azt a piaci rést, amelyet a kazahsztáni, törökországi és más régióbeli gyártók szándékoznak betölteni.

(222) A Bizottság ezt az állítást a (61) preambulumbekezdésben cáfolta. Ezenkívül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Orlimex CZ magyarázata, amely szerint a kazahsztáni és törökországi gyártók az Unióban bekövetkezett állítólagos piaci rést kívántak betölteni, irreleváns, tekintettel arra, hogy egyik gyártó sem tudta bizonyítani, hogy jogosult lenne az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentességre.

(223) Az Orlimex CZ azzal is érvelt, hogy az SFK a kazahsztáni piacon régóta, jóval a szankciók vagy dömpingellenes vámok kivetése előtt letelepedett gyártó, amely elsősorban a belföldi keresletet elégíti ki. A szankciók kivetését követően az orosz gyártók olyan termékekkel léptek be a kazahsztáni piacra, amelyeket a szankciók miatt már nem tudtak értékesíteni az Unióban, ami helyi árcsökkenéshez vezetett. Ezzel szemben a nyírfa rétegelt lemez ára megugrott az Unióban. Ezért teljesen logikus volt, hogy egy gyártó a termelését az uniós piacon fennálló rés pótlására irányítsa át. Az Orlimex CZ továbbá azt állította, hogy a Bizottság általánosítása méltánytalanul vonta egy kategóriába az összes exportőrt, figyelmen kívül hagyva a jogszerű üzleti tevékenységek és a szankciókat megsértők közötti egyértelmű különbségeket.

(224) Az SFK-ra vonatkozó megállapításokat a fenti 4.1.3. szakasz fejtette ki. Ezenkívül a Bizottság értékelte az egyes jelentkező exportáló gyártók helyzetét egyedileg, érdemeik alapján vizsgálta, így sem általánosításra, sem csoportosításra nem került sor sem a vizsgálat, sem a következtetések során.

(225) Az Orlimex CZ azt is megjegyezte, hogy az SFK esetében a Bizottság megfordította a bizonyítási terhet. Az Orlimex CZ szerint a bizonyítási teher e megfordulása aláásta a jogbiztonságot és a vizsgálati eljárás integritásába vetett bizalmat.

(226) Ezt az állítást a (118) preambulumbekezdés tárgyalta. Az egyes exportáló gyártóknak kell bizonyítaniuk azt, hogy sajátos helyzetük indokolja az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti mentességet. Általában abban az esetben, ha egy exportáló gyártó rendelkezik olyan saját gyártóüzemmel, amely képes legalább azt előállítani, amit ténylegesen exportál; nem áll fenn többszörös kapcsolata az intézkedések hatálya alá tartozó országgal kapcsolódó vállalatok és/vagy ellátás tekintetében; valamint felelősségre vonható, akkor számára nem indokolatlanul megterhelő vagy nehéz annak bizonyítása, hogy nem vesz részt az intézkedések kijátszásában. A fentiekre tekintettel a Bizottság elutasította az Orlimex CZ által előterjesztett állításokat.

7. **KÖVETKEZTETÉS**

(227) A fentiek alapján a Bizottság fenntartotta, hogy az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemez behozatalára az (EU) 2021/1930 végrehajtási rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámot ki kell terjeszteni a Kazahsztánban és Törökországban feladott, akár Kazahsztánból és Törökországból származóként, akár nem ilyenként bejelentett nyírfa rétegelt lemez behozatalára. A Bizottság fenntartotta továbbá, hogy a benyújtott mentesség iránti kérelmeket el kell utasítani.

(228) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság az Oroszországból származó nyírfa rétegelt lemezek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló (EU) 2021/1930 végrehajtási rendelettel kivetett végleges dömpingellenes vámot kiterjeszti a jelenleg az ex 4412 33 10 KN-kód (TARIC-kódok: 4412331010 és 4412331020) alá besorolt, Kazahsztánban és Törökországban feladott, akár Kazahsztánból és Törökországból származóként, akár nem ilyenként bejelentett, kizárólag egyenként legfeljebb 6 mm vastagságú furnérlapokból álló rétegelt lemez behozatalára, amelynek – a 4412 33 alszám alá tartozó – külső rétegei közül legalább az egyik nyírfából készült, bevonattal vagy anélkül.

(2) A kiterjesztett vám a „minden más oroszországi vállalatra” alkalmazandó 15,80 %-os dömpingellenes vám.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésével kiterjesztett vámokat az (EU) 2023/1649 végrehajtási rendelet 2. cikkével összhangban nyilvántartásba vett behozatal tekintetében kell beszedni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

A vámhatóságok a behozatalnak az (EU) 2023/1649 végrehajtási rendelet 2. cikkében előírt nyilvántartásba vételét megszüntetik.

3. cikk

A Bizottság elutasítja a Favorit LLP, a QazFanCom LLP, a Semipalatinsk Wood Processing LLP, a Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, a VFP LLP, az Intur Construction Tourism and Forest, a Murat Şahin Orman Ürünleri, a Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş és a Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS által benyújtott, mentesség iránti kérelmeket.

4. cikk

(1) Az 1. cikk által kiterjesztett vám alóli mentesség iránti kérelmeket az Európai Unió valamelyik hivatalos nyelvén, a mentességet kérelmező vállalat képviseletére felhatalmazott személy aláírásával, írásban kell benyújtani. A kérelmet az alábbi címre kell küldeni:

Európai Bizottság
Kereskedelmi Főigazgatóság
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(2) Az (EU) 2016/1036 rendelet 13. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Bizottság az 1. cikkel kiterjesztett vám alóli mentességet határozat útján az azon vállalatoktól érkező behozatal tekintetében engedélyezheti, amelyek nem játsszák ki az (EU) 2021/1930 végrehajtási rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseket.

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2024. május 13-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN